

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 11 – LISTOPAD – CENA 15 Kč



**UŽ TROUBĚJÍ, UŽ TROUBĚJÍ,
V LÍŠNICI JELENÍ**

**4 Výročí 30 let
od Sametové revoluce**

**8 Rozhovor s prvním
porevolučním starostou
Hluboké**

**10 Zamyšlení druhého
starosty Hluboké**

**13 Autorka špitajících
dívek**

**15 Dětská vzpomínka
od řeky Vltavy**

**17 Fotograf Jaromír
Zumr slaví narozeniny**

**20 O jelenech a jině
zvěři s panem primářem
Františkem Touškem**

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 11 – listopad 2019. Ročník 50.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká
nad Vltavou, Masarykova ulice 36,
373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,
Marie Krejcarová, Jan Piskač
Grafické zpracování: Adam Růžička
Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci,
ale vítáme příspěvky dřív! Za obsahovou
správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání
novinových zásek povoleno Českou
poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného
závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích,
j.zn. p. –5696/96 ze dne 4. listopadu 1996,
ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie
nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme.
Děkujeme za vaše informace, upozornění
či zprávy, které nám poskytnete.

Zvon svobody

Tento zvon je vzpomínkou na všechny, kteří se zasloužili o svobodnější život v naší zemi. Ať je i připomínkou lidskosti, včetně životních chyb, které přináší. Nezapomínejme...

To jsou slova senátora Ladislava Faktora, která budou odkazovat k sametovému výročí na pamětní tabulce u nově instalovaného zvonu. Zvon se bude dívat do kraje z rozhledny u horské chaty na Kleti. Slavnostní zavěšení proběhne 13. listopadu ve 13 hodin. Pokud nebude sněžít tak, že budou padat trakaře, přijďte se podívat. Lepší téma k úvodníku jsem nenašla, a tak je tedy předznamenáním listopadového čísla Zpravodaje roku 2019. Jsem moc ráda, že jsme s mým mužem přispěli malým skutkem v řádce dobrých skutků těch, kdo zvonu s krásným hlasem pomohli.

Pohádka o opuštěném zvonu

Jsem zvon „Václav Havel“ a narodil jsem se v roce 2016 ve zvonařství Grassmayr v rakouském městě Innsbruck. Tohle zvonařství bylo založeno roku 1599 a úžasné je, že ho po celá ta léta vedou potomci jediné rodiny. Byl jsem ulit na objednávku z krásného města Prahy a měl jsem se stěhovat do kostela sv. Havla. A tam zvonit a zvonit a zvonit. Jenže se vloudila chybička: podpis pana prezidenta Václava Havla na mém plášti byl vystouplý nad povrch a ne vrytý, jak bylo požadováno. A tak mě do Prahy nechtěli. Ve zvonařství pro ně tedy odlili mého mladšího brášku... Je úplně stejný jako já! Až na ten podpis. Bráška zvon se odstěhoval do Prahy místo mě, moc hezky a slavně ho tam přivítali. Nezavídím a přeju mu tu slávu a radost, kterou všem udělal a kterou rozdává svým krásným hlasem v tom městě plném věží a kostelů... Ale já zůstal sám. Taký jsem chtěl rozdávat radost a zvonit, jenže místo toho jsem stál sám v koutě zvonařství a nikdo mě nechtěl. Protože zvon s českými atributy přece nemůže zvonit v Rakousku, ten touží zvonit v Čechách. I když v Innsbrucku měli a mají našeho prvního porevolučního prezidenta moc rádi. Když byl v Alpách na dovolené, aby dýchal do svých nemocných plic alpský vzduch, náhle těžce onemocněl. Operoval ho místní chirurg pan profesor Bodner a zachránil mu život.

Byl jsem smutný a opuštěný víc než dva roky. Ve zvonařství se přesto rozhodli, že mě neroztaví a nepoužijí zvonovinu na jiné zvony. Ještě počkají. Vždyť když se narodí zvon, nikdo mu nechce ublížit. Zvony umírají jen ve válkách. Zvonaři a dobří lidé si nás zvonů váží...

Pak přišel rok 2019. Rok, kdy v Čechách slaví 30 let od sametové revoluce, která je se jménem Václava Havla nerozlučně spojena, je můj šťastný rok! Do zvonařství přijela na exkurzi parta rakouských kamarádů. Jeden z nich si všiml, že patřím do Čech. A protože má za ženu českou ženu, slíbil ve zvonařství, že pro mě najdou v Čechách místo, kde by mě chtěli... Bál jsem se těšit. Ale trochu jsem doufal!

Ta česká žena hledala a hledala, kde by se našlo v Česku místo, kde bych mohl zvonit. Ptala se, psala, telefonovala. Kde kdo pomáhal. Farář z Hluboké. Starosta Tomáš Jirsa uveřejnil inzerát a oslovil starosty všech měst a obcí v republice. Přece nezůstanu sám v roce sametové revoluce, to by bylo opravdu smutné, říkali si...

A pak přišla dobrá zpráva! Pro mě ta nejlepší! Najednou jsem nebyl zvon, který nikdo nechce. Ujal se mě českobudějovický senátor Ladislav Faktor. Rozhodl, že se přistěhuju do jižních Čech a budu bydlet na vrcholu „mýtické“ hory Klet, na věži rozhledny u bývalé Schwarzenberské chaty.

Mám výhled do překrásného kraje jižních Čech. Jsem zavěšený v konstrukci navržené architektem tak, že mohu být „dotýkaný“ návštěvníky. Chci být symbolikou výročí roku 1989. Znít hlasem svobody, lásky a radosti. Zvonit budu jen něžně, abych nerušil okolní přírodu. Poprvé zazvoním 13. listopadu ve 13.00 hodin. Můžete mě přijít přivítat! Jsem šťastný zvon – už nejsem nechtěný a opuštěný, ale čekám na vás na místě hojně navštěvovaném, protože hora Klet má spoustu příznivců. A pokud nepřijdete až ke mně, aspoň mě uslyšíte...

Zkrátka jeden zapomenutý zvon nesoucí jméno, myšlenku a podpis Václava Havla, přicestoval z dalekého Tyrolska až sem k Vám. Děkuji všem, kdo mi pomohli. V odkazu myšlenek Václava Havla chraňme společně to dobré v nás, o čem my zvony zvoníme lidem z kostelů a věží... a z hory Klet. *Bim, bam.*

- Zvon vyrobilo zvonařství Grassmayr v Innsbrucku a přivezlo ho do Čech.
- Zapomenutý zvon objevil Helmut Mitter a přátelé z Oberneukirchenu, Horní Rakousko.
- Zvon zachránil senátor JUDr. Ladislav Faktor a ubytoval ho na hoře Klet.
- Konstrukci k zavěšení zvonu projektoval Ing. arch. Petr Heteša.
- Statiku ošetřil Ing. arch. Lubor Gregora.
- Technickou přípravu zavěšení zvonu provede Petr Rottner, ten který zavěsil zvony do věže hlubockého i kosteleckého kostela.

Text na zvonu:

Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí (text uprostřed zvonového pláště)

Václav Havel (podpis)

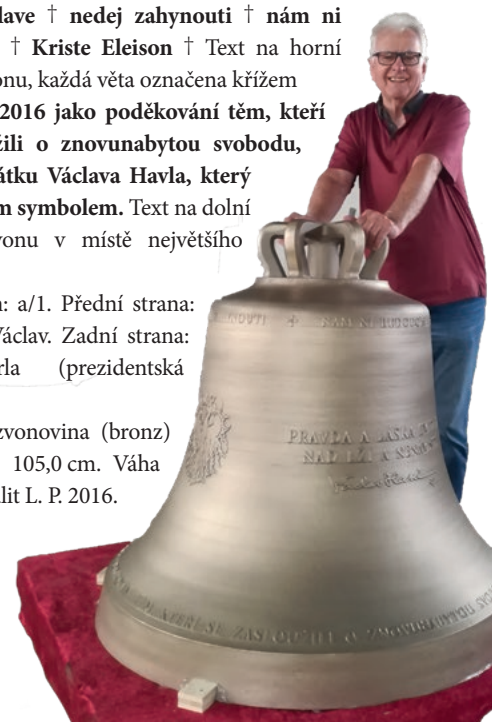
Svatý Václave † nedej zahynouti † nám ni budoucím † Kriste Eleison † Text na horní obrubě zvonu, každá věta označena křížem
Ulit L. P. 2016 jako poděkování těm, kteří se zasloužili o znovunabytou svobodu, a na památku Václava Havla, který se stal jejím symbolem. Text na dolní obrubě zvonu v místě největšího rozšíření

Hlavní tón: a/1. Přední strana: reliéf sv. Václav. Zadní strana: reliéf orla (prezidentská standarda)

Materiál: zvonovina (bronz)

Průměr Ø 105,0 cm. Váha

780 kg. Odlit L. P. 2016.



Slovo starosty města

Když moje hlubocká babička vzpomínala na 28. říjen roku 1918 měla vždy v hlase pohnutí a v očích slzy: „Tomášku, to byl nejkrásnější den mého života!“ Babička mi po celý život vštěpovala ideály 28. října: lásku k vlasti, lásku k českému národu, lásku k české řeči, úctu k prezidentovi Masarykovi. V mládí se kamarádila s Jaroslavem Seifertem a odkázala mi knihovnu plnou knih Karla Čapka, Vladislava Vančury a sbírek českých básníků.

Její celoživotní odkaz k roku 1918 jsem dlouho nechápal. Ale dnes vím, že to, co znamenal pro její babičku 28. říjen, pro mne znamená 17. listopad roku 1989.

Vážme si odkazu těchto významných dnů. Získali jsme svobodu, svobodu se vyjadřovat, svobodu cestovat, svobodu rozhodovat o svém životě. Mějme však na paměti, že svoboda je na prvním místě odpovědnost. Nenechme si sebrat ideály a poselství, které nám vnik Československa 1918 a Listopad 1989 daly.

Česká republika je po třiceti letech svobody úspěšný a prosperující stát. Jsme pevně zakotveni v Severoatlantické alianci a užíváme všech výhod, které poskytuje Evropská Unie, tedy volného pohybu lidí, zboží, kapitálu a služeb. Máme na politiku a na různé věci a činy různé názory. To by nás

však nemělo rozdělovat v tom, že výše uvedené ideály musíme společně ochraňovat.

Tomáš Jirsa, starosta města

1989 – 2019

30. výročí sametové revoluce

17. listopadu – program oslav v našem městě:

- 9.00** Děkovná mše za 30 let svobody v kostele sv. Jana Nepomuckého za účasti pěveckého sboru Záviš
- 10.00** Výstava dokumentů a artefaktů vztahující se k listopadovým událostem 1989, výstava se bude konat v zasedací místnosti městského úřadu – vstup volný (v neděli pro veřejnost, v pondělí pro žáky ZŠ)
- 16.00** Přátelské vzpomínání na listopad 1989 v místním pivovaru za účasti přímých účastníků – vstup volný, všichni zájemci jsou srdečně zváni!
- 18.00**

Společenská kronika

Městský úřad Hluboká blahopřeje občanům, kteří v měsíci listopadu oslaví významná výročí

Ludmila Šindelářová	Hluboká	91 let
Anna Rozumová	Hluboká	90 let
Marie Šimková	Hroznějovice	90 let
Marie Charvátová	Hluboká	80 let
Petr Procházka	Hluboká	75 let

Do dalších let přejeme všem dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Lukáš Adam	Hluboká
Karel Tressl	Hluboká
Štěpán Postl	Purkarec
Marie Švadlenová	Hluboká
Adina Nováková	Hluboká
Ella Klímová	Hluboká

Opustili nás

Václav Bolech	Hluboká
Marie Šimová	Hluboká
Anna Houšková	Kostelec

Poděkování Vám všem, kteří jste se rozloučili s naším Vaškem Irovským – upřímně děkuje rodina.

Zájezd do Koločavy,

Milí spoluobčané,

v letošním roce uspořádalo město Hluboká nad Vltavou autobusový zájezd do partnerského města Koločava v Podkarpatské Rusi. Z důvodu pozitivních ohlasů se město rozhodlo v příštím roce expedici zopakovat.

Termín zájezdu: pátek 5. 6. 2020 - sobota 13. 6. 2020

Odjezd v pátek 5.6. v podvečer, příjezd do Koločavy v sobotu dopoledne, odjezd z Koločavy v pátek 12. 6. po obědě, příjezd na Hlubokou v sobotu ráno a víkend na aklimatizaci.

Program: Výlety, turistika, příroda, památky na Československo, bečka a čan, hory, výlet na gruzaviku a tak. Optejte se účastníků výpravy

v roce 2019. Článek o návštěvě Koločavy vyšel v Hlubockém zpravodaji - číslo červenec – srpen.

Cena za dopravu: 2000 Kč tam a zpět

Cena za ubytování: 15 €/den za postel se snídaní. WC a sprchy k dispozici. Na cestu je třeba mít platný cestovní pas.

Zájezd se uskuteční pouze tehdy, přihlásí-li se dostatečný počet zájemců (cca 35-40).

Informace a závazné přihlášky již nyní u **Lucie Jozové 774 22 50 63**, jozova@hluboka.cz nebo u **Tomáše Jirsy 777 20 60 14**.

Váš MÚ Hluboká nad Vltavou

Výzva – platte svoje dluhy!

Vážení občané, blíží se konec roku, zkontrolujte si proto svoje účty, zda máte zaplacený všechny poplatky, nájmy, daně apod. Město Hluboká nad Vltavou eviduje desítky nedoplatků na poplatku ze psa a poplatku za odvoz komunálního odpadu.

Splňte proto svou povinnost a dluhy uhradte.

Povinnost označení psů mikročipem

Dle novely veterinárního zákona, která vejde v platnost dne 1.1.2020, je každý majitel psa povinen nechat označit svého psa mikročipem.

Informaci o provedení aplikace čipu je nutno oznámit na městském úřadě, a to z důvodu tvorby aktuálního seznamu pro místní policii (pro případ identifikace ztracených nebo nalezených psích mazlíčků). Z tohoto důvodu žádáme občany, aby čísla mikročipů neprodleně sdělovali městskému úřadu na tel.č. 387 001 321, na e-mail: barinkova@hluboka.cz nebo na MÚ osobně (p. Bařínková, kancelář č.10).

MÚ děkuje za pochopení



Oba hlubockí starostové. Zleva: Jiří Stráský a Tomáš Jirsa.

Začátek Sametové revoluce Jak to bylo v Budějovicích...

Zhroucení komunistického systému a vytvoření politických předpokladů pro obnovu demokraticky založené občanské společnosti.

Pražské události toho roku, počínající tzv. Palachovým týdnem a pokračující petiční akcí Několik vět, demonstracemi u příležitosti 21. výročí sovětské okupace a 80. výročí založení československého státu, našly v Českých Budějovicích zprvu jen zanedbatelnou odezvu. Teprve násilné rozehnutí pokojné demonstrace studentů pražských vysokých škol v pátek 17. 11. 1989 vyvolalo i zde pobouření. Umělci Jihočeského divadla se připojili ke stávce pražských divadel, 20. 11. večer se v budově Malého divadla ustavilo Občanské fórum, sjednocující protikomunistickou opozici. Ve vysokoškolských kolejích ve Čtyřech Dvorech byl ustanoven studentský stávkový výbor.

Jihočeská pravda po celý týden podávala o situaci v Českých Budějovicích a v celém státě zkreslené informace, podporovala přežití režim a odsuzovala studenty. Dne 21. 11. vyšla stručná zmínka o demonstraci v Praze a mimořádné zasedání předsednictva Jihočeského krajského výboru Komunistické strany Československa přijalo taktiku směřující k rozštěpení jednoty studentů obou českobudějovických vysokých škol. Ti se však rozhodli, že se každý den v 9 hodin budou scházet v kolejním areálu. Hned prvního setkání 22. 11. se zúčastnilo na 1 500 studentů a s nimi i část pedagogů. Členové stávkového výboru seznámili přítomné s prohlášením pražských vysokoškoláků.

Výsledkem bylo připojení Českobudějovických k celostátní stávce studentů vysokých škol.

Dne 22. 11. v 16 hodin se na náměstí Přemysla Otakara II. z podnětu Občanského fóra uskutečnila první demonstrace asi 5 000 obyvatel města. Tato velká shromáždění se zde pak scházela každý den do konce týdne. Účast na nich vykazovala vzestupnou tendenci (v pátek demonstrovalo již 30 000 lidí). Ve čtvrtek 23. 11. došlo k prvnímu jednání mezi zástupci komunistické strany a studentským stávkovým výborem, v 18 hodin se ve Všesportovní hale sešli představitelé komunistické moci ve městě se studenty a ostatními občany, večer se v divadelním sále Domu kultury Metropol setkali s českobudějovickou veřejností členové zdejšího Koordinačního centra Občanského fóra.

V rámci generální stávky, vyhlášené na pondělí 27. 11. na podporu požadavků studentů a Občanského fóra, přišlo na náměstí Přemysla Otakara II. demonstrovat 50 000 lidí. Taktika komunistů zcela selhala, jak sami přiznali na mimořádných zasedáních svých orgánů v listopadu a v prosinci 1989, a jejich moc ve městě se zcela zhroutila. Z řad členů Občanského fóra a stoupenců demokratických přeměn bylo doplněno vedení národních výborů na úrovni města, okresu i kraje, pod kontrolu byly postaveny bezpečnostní složky. Vnější projev úspěchu tzv. sametové revoluce v Českých Budějovicích bylo odstraňování symbolů komunistické moci, především stržení pěticípé hvězdy z radnice a pomníku Vladimíra Iljiče Lenina (1870—1924) na Senovážném náměstí a Klementa Gottwalda (1896—1953) na sídlišti Šumava.

Zdroj: www.encyklopedie.c-budejovice.cz

30 let od sametové revoluce

17. 11. 1989

Třicet let není málo. Je to časový úsek, který v případě člověka udělá z miminka dospělého muže či ženu. Sametová revoluce přinesla vzepjatou klivku emocí, kterou přináší každá revoluce: euforii, změny, horečné budování... později ale možná i návrat od radosti ke skepsi.

Přinášíme malou mozaiku vzpomínek z té doby. Ti, co ji zažili, si možná vybaví více podrobností z tehdejšího života na Hluboké, a rozdíl mezi tváří a atmosférou dnešního a tehdejšího města. Mladší nemají s čím srovnávat, ale možná je dobré občas o tom,

co a jak tehdy bylo, a jak se v socialismu žilo, dětem i vnukům vyprávět. Život jde rychle dopředu. Těm, kterým tehdy bylo 30, je dnes 60 let. Těm, kterým bylo 60, je 90 let.

Tak či tak, pokud je nám víc než třicet let, stali jsme se tehdy svědky i aktéry historické události roku 1989.

Pro osvěžení paměti přinášíme několik ukázek z dobových materiálů. Můžete se na ně také přijít podívat v neděli 17. listopadu – Výstava dokumentů a artefaktů vztahující se k listopadovým událostem 1989 se bude konat v zasedací místnosti městského úřadu.



Aktuální připomenutí revolučních přeměn státu východní Evropy – Vídeň, říjen 2019

Co se dělo v době sametové revoluce na Hluboké? Záznam ze shromáždění občanů a Občanského fóra v Hluboké nad Vlt. dne 20. 12. 1989 v Sokolovně

účast cca 250 občanů města a hostů:

- studenti z Prahy ČVUT Ivan Krátký, Jan Kyncl, Štyrský
- Ivan Pilný, režisér dětského divadla
- Boris Jachnin, filmový historik

Shromáždění uvedl MUDr. Musil a usměrňoval průběh.

Po uvítání občanů následovalo:

- p. Prantl – programové zásady Občanského fóra
- p. Borovka – uvedl zásady organizace OF
- student Kyncl – připomenul průběh 17. listopadu 1989, průběh návštěv na jiných shromážděních OF v ČSR, situaci kolem lidových

milicí, informace o jednání komise na vyšetření zásahu 17. listopadu

- p. Pilný – blíže vysvětlil význam občanského fóra. Sídlo OF od 21. 12. 1989 v politické škole.

- student Krátký – informace o demonstraci před národním shromážděním 18. 12. 1989

- p. Boris Jachnin – vzpomínal na zaměstnání na Hluboké, vzpomínka na Jiřího Žáka, p. Červeného, Věru Linhartovou a její výstavu

- občan Václav Irovský – zhodnotil setkání s členem pohotovostní skupiny v Praze – mentalitu jejich členů.

- Dále vystoupili v diskusi občané Ing. Kasal, opět student Kyncl, Borovka, Kácal, Najman, Vácha, Pletka.

- Obsahem diskusních příspěvků byly názory k vystoupení účastníků, oklamání členů strany. Návrh na pozvání členů VB na shromáždění OF v zájmu oboustranného pochopení. Výzva ke kritice, požadavek na uvedení celého videozáznamu ze 17. listopadu. Dotaz na zrušení organizace KSČ při MěNV.

- p. Hofmanová – pozvala na setkání svazu soukromých podnikatelů v Táboře 30. 12. 1989

Karel Schwarzenberg přijíždí na Hlubokou



Zleva: Eva Bůrková, Alžběta Dětáková, paní Huislová, paní Rebanová, a další.

Ve středu 11. dubna 1990 pořádalo KC OF v Hluboké nad Vltavou shromáždění občanů, kterého se zúčastnili předseda sboru konzultantů pana prezidenta Kníže Karel J. Schwarzenberg, paní ministryně obchodu a cestovního ruchu Vlasta Štěpová, předseda JČ KNV Dr. Jiří Vlach.

Pan kníže Schwarzenberg téměř dvě hodiny odpovídal na dotazy přítomných z hlubocké veřejnosti.

Zde je jeho odpověď alespoň na jednu z otázek z obsáhlého rozhovoru, se kterým tehdy OF seznámilo občany pomocí zápisu a přidáváme i fotografii ze setkání.

Co byste přál naší mladé svobodě u nás?

Já bych řekl tak – svobodě nemůže člověk něco přát, poněvadž svoboda je abstraktní pojem. Přát může něco lidem, kteří tady žijou. A víte co jim přeju? Aby se to tady ustálilo. Abychom se konečně naučili jak se doopravdy žije, jak se rozhoduje a zodpovídá v demokracii a svobodě. Musím tady připomenout T. G. Masaryka, který zanechal českému národu jednu radu – nebát se a nekrást – a já mám takový dojem, že ta rada je pořád docela aktuální, že bychom se jí měli držet. /Potlesk/

Informatorium

občasník občanského fóra v Hluboké nad Vltavou
č. 10/rok 1990



Občanské fórum Hluboká nad Vltavou

přeje všem svým voličům a příznivcům, ale i ostatním občanům našeho města klidné a spokojené svátky.

Do nového roku, který určitě nebude plný hojnosti a všestranné spokojenosti, Vám přeju míru tolerance, pochopení současného nutného dění a hlavně pevné zdraví po celý rok.

Váš KC OF

Zpráva z ustavujícího zasedání nového městského úřadu

V pátek 7. 12. 1990 se konalo první zasedání nově zvoleného městského zastupitelstva v Hluboké nad Vltavou. Hlavním úkolem byla volba starosty, jeho zástupce a rady. Volba delegáta do okresního zastupitelstva, návrh na tajemníka městského úřadu i návrh systematizace městského úřadu byly odloženy na příští schůzi.

Po projednání nutných procedurálních otázek přistoupili členové zastupitelstva k tajné volbě starosty. OF navrhlo Ing. Jiřího Stráského, sdružení nezávislých kandidátů navrhlo bývalého předsedu MěNV Karla Váchu. Nadpoloviční většinou byl zvolen Ing. Jiří Stráský. Některé z přítomných diváků další volba nezajímala a opustili sál.

V dalším průběhu večera byl zvolen zástupce starosty Ing. Lubor Bartoň a dalších pět členů rady: paní Jana Pulcová, Ing. Pavel Drmota, MUDr. Mirek Musil, pan Vladimír Kafka a pan František Šuna. Jednohlasně schváleným usnesením první zasedání svobodně zvoleného zastupitelstva skončilo.

Zastupitelstvu přejeme hodně úspěchů v práci. Nám občanům lze jen přát, aby obec vzkvétala a aby lidské vztahy byly opravdu lidské.

Z projevu starosty – osobní desatero

1. Při svých rozhodnutích budu dbát všech zákonů této republiky, které schválili a schvalovat budou námi svobodně zvolené parlamenty
 2. O zásadních věcech se budu radit nejen s radou, nejen se zastupitelstvem, ale i se všemi ostatními občany našeho města
 3. Náborová rozlišnost, náboženské přesvědčení i národnost nebudou mít žádný vliv na mé postoje
 4. Nechci se ve svých rozhodnutích za nikoho schovávat, nikým se zaštitovat, plná má zodpovědnost bude vyváжена mými pravomocemi
 5. Hlavním mottem mé činnosti bude prospěch a prosperita obce bez ohledu na čas a námahu. Naše město musí být našemu zámku – této perle jižních Čech, důstojným partnerem a oporou
 6. Radnice – obecní úřad musí skutečně sloužit obci a všem občanům. Víím, že všechny požadavky na radnici nebude možno splnit, ale každý, kdo se na nás obrátí, musí vědět, že jsme pro něj udělali, co bylo v našich silách
 7. Otevřenost a informovanost o veškeré naší práci
 8. Stanovit priority. A priority uznané většinou pak splníme do všech důsledků.
 9. Každodenní operativní činnost, i když důležitá a namáhavá, nemůže být na překážku cílům rozhodujícím, vzdálenějším a perspektivním.
 10. Promyšlíme způsob práce a vazeb na okolní obec, aby se necítili osamocení a odstrkovaní.
- Závěrem prosím své přátele o podporu, nerozhodné o objektivnost, a své odpůrce o maximální kritičnost v mezích slušných lidských vztahů.

Vzpomínej v úctě

Kdo listopad pamatuje, žije z toho dodnes. Jak ho ale předat těm, kdo ještě nebyli naživu?

I po třiceti letech platí, že pro většinu Čechů je listopad 1989 velká věc. Možná se neshodnou v tom, jak tehdejší události hodnotit, mohou se o tom i pohádat, ale pád komunismu berou jako zásadní téma. Tento pohled má však jedno úskalí, které je s postupem času čím dál větší – a sice, že přibývá mladších lidí, pro které sametová revoluce už tak důležitá není. Kdo si to nepřipustí, může se dočkat řady nepříjemných nedorozumění, varuje historik a didaktik Kamil Činátl.

... Chyba je v tom, že listopad má ve školních výkladech obvykle podobu jakéhosi konce dějin. Předchozí události směřují již od roku 1948 k sametové revoluci jako k happy endu. Dál jako by už nebylo co řešit. To je ovšem pro mladé publikum neproduktivní situace, protože jim je samozřejmě jasné, že dějiny roku 1989 neskončily. Je tu nová republika, která mimochodem existuje už déle než meziválečné Československo. Pokud jim ve škole předáváme dějiny, které vlastně končí před začátkem jejich epochy, pak to pochopitelně jde mimo ně...

Definovat historický význam výročí tak, aby rezonovalo s problémy dnešní společnosti, jako jsou třeba informační revoluce, populismus, klimatická změna...

*Jiří Nádoba, Marek Švehla – časopis Respekt,
Special: 1989 Nejlepší rok v dějinách*

Sametová revoluce (jinak také něžná revoluce) je označení období politických změn v Československu mezi 17. listopadem a 29. prosincem roku 1989, které vedly k pádu komunistického režimu a přeměně

politického zřízení na pluralitní demokracii; v oblasti hospodářství plánované ekonomiky na tržní. K urychlení změn přispěl rozpad bývalého Východního bloku a narůstající nespokojenost obyvatelstva s ekonomickou a politickou situací v zemi.



Vyjma událostí ze 17. listopadu, kdy byli demonstranti napadeni Veřejnou bezpečností, nebyla revoluce provázena násilím a během státního převratu nebyl zmařen jediný život. Pro svůj nenásilný charakter se tato revoluce označuje jako „sametová revoluce“. Ačkoliv nebylo pro převzetí moci použito násilí, výsledkem byla hluboká celospolečenská změna.

Není zřejmé, kdo poprvé užil název „sametová revoluce“. Podle Petra Pitharta panuje shoda, že to byli nějací zahraniční novináři. Termín se pak začal využívat jako synonymum pro revoluce, u kterých je moc získána bez násilí. Využíval se například i pro „revoluci“ v Gruzii, která se řadí mezi tzv. „barevné revoluce“ a v roce 2003 vedla k pádu prezidenta Eduarda Ševardnadzeho.

Volba prezidenta Československa 1989



6. prosince 1989 došlo k jednání mezi zástupci Občanského fóra a slovenské Veřejnosti proti násilí, na kterém bylo rozhodnuto o společné podpoře kandidatury Václava Havla. Navzdory Dubčekově popularitě na Slovensku. 10. prosince jmenoval stávající prezident Gustav Husák první ne zcela komunistickou vládu od února 1948. Následně oznámil Federálnímu shromáždění svoji demisi. Předsedou nové vlády byl jmenován Slovák Marián Čalfa.

Volba prezidenta Československa proběhla 29. prosince 1989 ve Vladislavském sále Pražského hradu, na společné schůzi obou komor Federálního shromáždění, kterou vedl čerstvě kooptovaný předseda Alexander Dubček. Samotná volba byla vyvolaná událostmi

Sametové revoluce, které vedly k pádu komunistického režimu a také abdikaci prezidenta Gustáva Husáka. Václav Havel, disident a kritik komunistického režimu, byl zvolen devátým československým prezidentem.

První mandát Václava Havla trval necelého půl roku. V červnu 1990 proběhly první svobodné volby od pádu komunistického režimu, které výrazně proměnily obsazení Federálního shromáždění. Další volba prezidenta Československa proběhla 5. července 1990 po parlamentních volbách v červnu 1990. Bývalý disident Václav Havel byl opětovně zvolen československým prezidentem. Svou funkci opustil 2. února 2003 a jeho nástupcem se stal Václav Klaus.

Parlamentní volby v Československu 1990 proběhly 8. – 9. června 1990 a byly to první svobodné volby po pádu komunismu. Přesvědčivě v nich zvítězila sesterská hnutí Občanské fórum a Verejnost proti násilí, tedy protikomunistické demokratické síly.

Volby do zastupitelstev obcí v Československu 1990 se konaly v Československu 23. a 24. listopadu 1990. Šlo o první komunální volby konané v Československu po sametové revoluci a první po zrušení systému místních národních výborů a městských národních výborů, místo nichž se volila zastupitelstva měst a obcí. Okresní národní výbory a krajské národní výbory coby zastupitelské samosprávné orgány byly zrušeny bez náhrady.

Voleb se zúčastnilo v České republice 5 493 009 voličů (volební účast dosáhla 73,55 %). Celkem se o mandát v zastupitelstvech ucházelo 146 730, zvoleno jich bylo 66 551. Hlasování probíhalo v 5690 obcích. Nejvíce hlasů získalo Občanské fórum, které ale zaznamenalo oproti parlamentním volbám z června 1990 jisté ztráty. Dobře si vedli i komunisté a lidovci, v mnoha obcích uspěli nezávislí kandidáti.

zdroj: wikipedia

CITÁTY

Václav Havel se narodil 5. října 1936 a zemřel 18. prosinec 2011

Václav Havel byl český dramatik, esejista, kritik komunistického režimu a později politik. Byl devátým a posledním prezidentem Československa a prvním prezidentem České republiky.

- „Naděje je stav ducha, který dává smysl našemu životu.“
- „Člověk prostě není Bůh a hra na něj se mu krutě mstí.“
- „Přirozenou nevýhodou demokracie je, že těm, kdo to s ní myslí poctivě, nesmírně svazuje ruce, zatímco těm, kteří ji neberou vážně, umožňuje téměř vše.“
- „Lhostejnost k druhým a lhostejnost k osudu celku je přesně tím, co otevírá dveře zlu.“
- „Člověk by se měl chovat tak, jak si myslí, že by se měli chovat všichni.“
- „Pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí!“
- „Nejlepší cestou k vlastnímu neštěstí je zakrývat si oči před neštěstím jiných.“
- „Naděje není přesvědčení, že něco dobře dopadne, ale jistota, že má něco smysl – bez ohledu na to, jak to dopadne.“
- „Porozumět si neznamena přizpůsobit se jedni druhým, ale pochopit navzájem svou identitu.“
- „Mír neohrožují zbraně jako takové, ale lidé, kteří je konstruují, instalují a jsou ochotni je použít.“
- „Každé lidské utrpení se týká každé lidské bytosti.“
- „Ženy mají v sobě něco, co by se mělo objevit v politice. Citlivost ke konkrétní situaci, ke konkrétnímu člověku.“
- „Život je radostná spoluúčasť na zázraku bytí.“

■ „Domnívám se, že politik může říkat pravdu a žít v souladu se svým svědomím. Já se o to alespoň snažím.“

■ „Možná se ptáte, o jaké republice sním. Odpovídám: o republice samostatné, svobodné, demokratické, o republice hospodářsky prosperující a zároveň sociálně spravedlivé, zkrátka o republice lidské, která slouží člověku, a proto má naději, že i člověk poslouží jí. O republice všestranně vzdělaných lidí, protože bez nich nelze řešit žádný z našich problémů – lidských, ekonomických, ekologických, sociálních a politických.“

■ „Žádám vás snažně, abyste nepodpořili ty, kteří vám slibují, že všechno vyřeší za vás. Takoví lidé chtějí, abyste jen mlčeli, poslouchali a drželi krok. Žádám vás snažně, abyste nepodpořili ty, kteří mají diktátorské sklony, příliš často mění názory, nejsou schopni se domluvit s jinými, nabízejí různá dobrodružná, nepromyšlená a neodpovědná řešení a kteří by se nejraději vrátili k centralistickému řízení všech našich společných věcí.“

■ „Nenávidět neumím a jsem tomu rád. Když pro nic jiného, tak už proto, že nenávisť kalí zrak a tím znemožňuje hledat pravdu.“

■ „Na nikoho, kdo za naši dnešní svobodu tak či onak zaplatil, by nemělo být zapomenuto.“

■ „Československo už neexistuje. Nezanedbatelná část slovenské společnosti podpořila ve volbách politickou reprezentaci, která dala po složitých státoprávních jednáních přednost samostatnému státu před další existencí federace. Češi tuto vůli respektovali. Přesto nemá smysl si namlouvat, že se nic nestalo. Mnozí z nás, byť možná v podvědomí a nepřiznaně, pociťují rozdělení Československa jako neúspěch. Bylo by nepřirozené, kdyby tomu tak nebylo.“

První starosta

Doba porevoluční



Ing. Jiří Stráský je muž, který mluví přímo a zdá se, že své životní názory nemění. Rozhodně není typ člověka, který si hýčká vzpomínky na to, jak úžasné to bylo, když se stal na Hluboké prvním porevolučním starostou. Evidentně je mužem činu a žije tady a teď. Říká, že nerad setrvává na jednom místě a změnit jednou za čas profesi je zdravé. Neustrnout, aby člověk nepodlehł stereotypu. Zbytečně se neohlížet zpátky.

Ale přesto. Je dobré se zeptat na to, jaké to tehdy bylo, toho, kdo u toho byl. Bylo to před třiceti lety, bylo mu tehdy 30 let a stal se prvním starostou na Hluboké v době, která přinesla do země svobodné časy.

Vzpomínáte občas na tu dobu na Hluboké?

Nejsem z těch, kdo se vrací do minulosti a kochá se vzpomínkami. Samozřejmě – je to už 30 let, což je docela dlouhý časový úsek. Proto mám asi jako každý, kdo tu dobu zažil, v paměti různé útržkovité vzpomínky. Před listopadem, ani ve chvíli událostí na Národní třídě a pár dní potom se ještě na Hluboké nedělo nic podstatného. Pokud se něco dělo, tak všichni, co měli zájem být něčeho účastní, zpočátku jezdili do Budějovic na náměstí nebo do Prahy. Já také. (Víte, že v noci ze 17. na 18. listopadu 89 byla u nás po desetiletích vidět polární záře?)

Listopad 89 započal v Praze na Národní třídě a díky studentům, divadelníkům, Chartě 77, osobnostem jako Václav Havel a dalším, se události daly do pohybu. Informace se šířily dál a protest proti starým pořádkům se šířil

do větších měst. Teprve později se dotkl i menších obcí a směřoval ke změnám a ke svobodným volbám. Konec roku 89 už i na Hluboké byl ve znamení Občanského fóra a shromáždění občanů. Pokud prolistujeme dokumenty a časopis z té doby vydávaný OF na Hluboké, najdeme jména, která v těch dobách povstala z většinové hlubocké společnosti. Pan doktor Reban, Posekaný, Palma, paní Děťáková, pamětníci schwarzenberských časů a další lidé.

Po listopadu se všude ustavilo Občanské fórum a na Hluboké také. Sdružilo ty, kteří se cítili osloveni a žádali změnu. Po prvních svobodných volbách do obecního zastupitelstva v roce 1990 to na Hluboké bylo hodně vyrovnané, bylo zvoleno deset zastupitelů, kteří na úřadě fungovali v době před revolucí, řekněme tedy, že to byli vesměs komunisté, a jedenáct nás bylo z Občanského fóra. Měli jsme tedy malou převahu. (Víte, že usměvavé logo OF navrhl student během patnácti minut a myslel je původně jako recesi?)

Ke slovu přišly osobnosti Hluboké, kterých si místní vážili.

To ano. Jenomže to byli lidé, kteří sice byli morální silou, a někteří byli i v novém zastupitelstvu, ale i tam někteří zůstali jen kratší čas. Hlavně byli většinou angažováni ve svých profesích a na funkci starosty neměli čas.

Na ustavující schůzi to tehdy proběhlo způsobem, tak trochu opačným než by měl být. Místo té nejprestižnější osobnosti se hledal někdo, kdo na tu funkci čas najde. Bylo mi v té době 30 let a z 11 zvolených zastupitelů z občanského fóra jsem byl nejmladší. Měli jsme většinu, a tedy jsme mohli zvolit starostu, ale kdo to bude? Míra Musil, Pavel Drmota, Pavel Marek, doktor Reban, Josef Jirátko – každý z nich řekl: Já mám lékařský obvod, nemůžu. Já jsem lesák, nemůžu. A tak jména propadávala tím sítím, od významných osobností k těm méně významným, až se to zastavilo u mého jména a já nakonec kývl.

V té době jsem byl v práci, kterou jsem byl eventuálně ochoten opustit. Zkrátka, skutečnost, že to nakonec padlo na mně, to nebylo proto, že jsem byl první na řadě, ten nejlepší. Byl jsem ale k dispozici. Byl bych tehdy radši, kdyby to vzal někdo důležitější, o trochu starší, zkušenější.

Ale stal jste se starostou a bylo to dobře. Nechal jste za sebou dobrou stopu.

Tak to nevím, to musí posoudit jiní. To první zasedání zastupitelstva probíhalo veřejně v sokolovně, bylo to ještě takové bouřlivé,

revoluční, převratné. Trochu ještě napínavé, nevědělo se, jestli někdo ještě nepřeběhne na druhou stranu nebo naopak. Ale všechno proběhlo, ustavilo se zastupitelstvo, já se stal starostou a začal „normální“ život – nastala práce pro město. Už se nic dalšího převratného nedělo.

Teď si všímám těch číslic. Zrcadlově viděno se v sobě zrcadlí rok 68 i 89.

Rok 68 jsem prožíval jako dítě. 89. jsme každý prožívali podobně, v době nesvobody a cenzury poslouchali rádio Svobodná Evropa, my Jihočeši sledovali rakouskou televizi, pak to ale ve východní Evropě postoupilo do finále. Byli jsme tehdy ještě v září 89 na zcela svobodném a ostře policií sledovaném koncertu v Polsku, pak už se hromadily východoněmecké trabanty v Praze, Maďarsko... bylo patrné, že ta vlna postupovala východní Evropou a dalo se čekat, že už se něco stane. Ale vůbec se necítím být revoluční osobou, která měnila svět. Jen jsem tím vším nějak žil.

Nechci mluvit nějak pateticky, ale rodina Stráských byla na Hluboké usedlou respektovanou rodinou, váš tatínek byl za socialismu perzekvován a nesměl pracovat jako právník, dědeček skvělý lékař na Hluboké oblíbený všemi generacemi, oba hlubocké osobnosti. Je prostě dobré, že se po revoluci na místa ve vedení měst dostali lidi slušní, ničím nepoznamenaní a nezatížení.

Jenže přiznejme si, velice rychle se poměry měnily. Pamatuji si změny, které probíhaly v jiných městech, protože jsem ty čtyři roky strávil také ve Svazu měst a obcí. Starostové si tady u nás dávali sraz, diskutovalo se o tom. Všechno bylo tehdy v počátcích snazší a jednodušší, průhlednější a bez postranních úmyslů. Postupně se to ale změnilo nejen v politice, ale v podstatě ve všech oborech. Tehdy v porevolučních dobách jste se mohli spolehnout na to, že černé je černé a bílé bílé. Legislativa byla dobrá a všechno bylo jednodušší. Když jste zavolali architektovi, přiběhl celý šťastný, že něco může malovat pro Hlubokou a stavební firmy dorazily na první zavolání. A všichni fungovali slušně a poctivě a ještě s radostí.

Tehdy se dala spousta věcí udělat, posunout, rozhodnout a šlo to rychle a efektivně. Lidi měli z dění ve svých obcích radost, spousta se toho začalo opravovat, vylepšovat, veřejnost mohla do věcí víc mluvit, být aktivní. Samozřejmě pokud by se už tenkrát někdo rozhodl jít do komunální či vyšší politiky, aby si mohl osobně polepšit, šlo by mu to velice dobře a úspěšně. Ale

myslím, že v maximálním procentu se to nedělo, opravdu to byla doba nadšení a dobrých úmyslů.

Dneska už je všechno jinde, všichni a všechna rozhodnutí jsou hlídaná, kontrolována, přezkoumávána a tím pádem se věci hýbou vpřed velmi těžko... Nedovedu si představit, že by to tak bylo tehdy, to by mě ta práce netěšila.

Všichni jsme se tehdy snažili, aby to bylo pro obec dobře. A proto jsem připomněl Svaz obcí a měst, jak do toho lidi tehdy šli s úsilím posunout se dál, aby bylo líp, aby se dělaly dobré věci ve prospěch jejich obcí.

A dnes je to jinak?

Ano. Jsou zformovány politické strany a zvláště ve větších městech je to spíš boj o moc, než o věc.

Strany se navzájem napadají, soudí starosty měst za rozhodnutí, která provedli v rámci své funkce. Dnešní starostové balancují mnohdy nad hodně hlubokými propastmi. Dnes mi připadá, že zastupitelstva raději nerozhodují, než aby se dopustila chyb.

Vnímali jste tehdy kladné odezvy z okolí, pochvaly a ovace?

Já si v těch letech pro sebe vytvořil takovou definici: ať rozhodnete jakkoli, přijde kritika těch, v jejichž neprospěch jste rozhodli. Chvály pomálu nebo žádná. Nedá se říct, jestli je negativních kritiků víc nebo méně, ale jejich skupina vždycky víc křičí. Zkrátka nikdo vás nahlas nechválí a nevykřikuje na náměstí, jak jste dobrý a jak to dobře vedete. Vždycky se křičí: udělals to špatně. A někdy to bylo docela drsné.

Někoho rušila diskotéka, tak si chodil permanentně stěžovat, přitom já bydlel naproti a přes noc jsem v klidu spal. Někomu vadilo, že se jezdí touhle ulicí, ale pokud by se jezdilo jinou, vadilo by to zase jinému. Lidi si závidí, někomu něco splníte, druhému nespĺníte. V pozici starosty si neužíváte radost a slávu, spíš stovky malých či větších starostí a nepříjemností. Mně stačí mé čisté svědomí, že za ty čtyři roky jsem pro město něco udělal a za naše tehdejší rozhodnutí nesu odpovědnost a nezměnil bych na nich nic.

Jaké velké věci jste za svého starostování řešil a jak jste je prožíval? Štekl! Typická ukázka postsocialistického dědictví. Krásná historická budova v totální destrukci... Přeměna ruiny na luxusně opravenou budovu byla dech vyrážející. První porevoluční starosta a první porevoluční zastupitelstvo zkrátka nenechalo padnout Štekl do propadlitého dějin.

Štekl byl hrozně těžký úkol... já se šel na Štekl podívat snad týden poté, co jsem byl zvolený. A tam byl ve sklepě snad metr vody. Někdo tam ulámal kohoutky, vodu nechal téct. Všechno uvnitř bylo rozkradené. Kdysi v každé druhé místnosti byla kachlová kamna, to bylo všechno pryč. Takže my okamžitě započali práce, aby se zabránilo další devastaci, oplotili, aby tam

nikdo nelezl. Bylo nám jasné, že je to cenná budova, byť v naprostém rozpadu. A začalo nahánění investorů, trvalo opravdu dlouho. Moje krédo, že jednou bude na Hluboké golfové hřiště a rekonstruovaný Štekl, trvalo od samého počátku. Pak přišly Vojenské stavby, dnes už neexistující firma, a objekt koupila, opravila a zachránila.

A co vás na Hluboké mrzelo, co už jste nezachránili?

Na Hluboké mě mrzelo jen to, že se bouraly původní domy, architektonicky se tím město změnilo k horšímu. Protože paneláky nenahradí funkční centrum města. Zmizelo Podskalí. A my tuhle situaci už nemohli nijak zvrátit a napravit. Zdá se mi, že ani dnešní výstavba, rodinné domy na Hluboké, nemá prosazenou nějakou nadčasovou koncepci.

Z Hluboké jako historického města nic nezbylo, lépe řečeno zbylo velmi málo. Zkrátka za socialismu se dělo to, co ta doba chtěla. Málokteré město mělo tak prozíravé vedení, aby se tomu ubránilo.

Dole paneláky, vzadu paneláky, snažil jsem se, když už to bylo tak, jak bylo, aby aspoň ta hlavní ulice zůstala kompaktní. Jsme jedno z mála měst, které postavilo po revoluci kino a divadelní sál, a ta budova pořád funguje jako společenské centrum. Kde už dneska najdete malé obecní kino? Které město se může pochlubit třemi amatérskými divadelními soubory? Udržela a opravila se Sokolovna, zásluhou Sokolů, KC Panorama (bylo pořízeno právě z peněz získaných za prodej Štekl), plány na zimní stadion. Udržely se spolky, dodržují se místní tradice, lidi spolu drží.

K dobru se ale dá poslednímu komunistickému vedení připočíst, že se včas začaly stavět třeba čistíčky odpadních vod. To bylo pozitivní, protože když se ostatní městečka lopotila, že je musí podle zákona postavit, my už jsme je 10 let měli.

Mezitím se ale doba změnila od jednoduchosti k nepřehledné složitosti.

To je pravda. Tehdy bylo jednodušší chovat se jako dobrý hospodář. Snažili jsme se v rozpočtu vyjít s třetinou příjmů a 2/3 se odložily na nějakou větší akci a dařilo se to. Dneska si myslím, že všude ve všech městech se všechno spotřebuje a dnes už se z desetinásobných rozpočtů, co jsme měli my, ušetří podstatně méně. Máte milion, tak se udělá kus chodníku. A to není na první pohled nikde vidět. Doba je jiná a jinak se hospodaří s penězi, nejen města, i náš stát se chová prostě jinak. Bez výhledu do budoucnosti.

Prožil jste na radnici čtyři roky a dál jste nepokračoval. Proč?

Já asi nejsem člověk politický. Nikdy jsem v žádné straně nebyl a nebudu. Fungoval

bych jedině jako nezávislý, ale to v té době ještě nebylo možné. Po pár letech od revoluce vznikla z původního OF ODS, začínala sociální demokracie a další strany, které buď navázaly na nějakou předválečnou minulost, nebo vznikly úplně nové. Řeklo se, že starosta musí být zaštiťován nějakou stranou, a to já nechtěl. Dokud to bylo jen o občanské zodpovědnosti, dobře, ale ne o společné politice strany.

Takže vy jste zahodil nastoupenou politickou kariéru...

Ano, nechtěl jsem se z gruntu změnit a začít se chovat jako čistokrevný politik. Přizpůsobovat názory vůli většiny jsem ochoten. Ale přizpůsobovat názory vůli jednotlivce nebo strany? To ochoten nejsem. Bohužel mám teď pocit, že je to jaksi všeobecně zavedené pravidlo.

A navíc jsem byl přesvědčen, že Tomáš bude mým dobrým nástupcem.

Tehdy a dnes. Jsme rozdělený národ?

Myslím, že tehdy jsme taky byli rozdělený národ. Ale lidi byli ještě ochotní spolu slušně diskutovat. Dneska noviny otisknou velký titulek Pojďme pryč z Unie, a půlka národa mu uvěří. Podívejte jak velký problém s tím má tak mocná země jako Británie. Lidé, kteří tomu vůbec nerozumí, vynášejí zasvěcené soudy. A do všeho jsou ještě zapletené cizí vlivy. Smysl veřejné služby se ztratil v hádkách o hloupostech. Je to rozplzlé a pravdy se nedohledáte, a zřejmě ji ani nikdo hledat nechce.

Pokud bych to vztáhl k tehdejšímu porevolučním politikům. Tolik se jim toho dnes vyčítá... Jistěže můžeme najít nějakou chybu, nebo lidský omyl, ale nikdy prezident Havel nešířil nenávist a zlobná slova, urážky. Tehdejší osobnosti Pithart, Štěpová, Tigrid a další, byli opravdu moudří a vyzrálí. Byla radost jim naslouchat. Měli svůj kredit, nikdy nepotřebovali někoho urážet nebo lhát. Pravda totiž vždycky vyjde na povrch. Někdy to trvá dlouho, ale většinou se objeví. (Víte, že premiér Adamec odmítl setkání s Havlem při prvním jednání s opozicí 21. listopadu? Havel musel počkat ve vrátnici.)

Co dodat?

Hluboká je nejen nádherné město s krásným zámekem a okolím, ale i město s obrovským rozvojem, množstvím příležitostí, plné akcí a spolkové činnosti i osobností, s největším počtem sportovišť na obyvatele, za což patří dík současnému vedení radnice. A já jsem moc rád, že jsem k tomu mohl alespoň trochu pomoci a být u toho.

(Víte, že stávkujícím studentům přinesl Bohumil Hrabal 100 tisíc korun, se slovy: „Tady máte na pivo“?)

Tak na demokracii a na zdraví...

Druhý starosta

Listopad 1989 – kolektivní intuice k demonstracím

V listopadu 1989 mi bylo 32 let. Vyrůstal jsem v Praze v katolické rodině, rodiče mne nikdy nezapsali do Pionýra a logicky jsem nikdy nebyl ani členem SSM, natož KSČ. O historii a politiku jsem se zajímal celý život. Můj bývalý šéf inženýr Jiří Rohlena mi vždycky říkal: „Jednou bude ten náš komunismus představovat jednu stránku v dějepise. Že to komunisti zkusili a nepovedlo se to. Ale bohužel, my to musíme prožít a každý den dokazovat, že to nefunguje!“

V listopadu 1989 to viselo ve vzduchu. Ale upřímně, nikdo si neuměl představit, kdy a jak nebo co. Měli jsme zkušenost s krátkým otevřením hranic v Maďarsku, s „trabantovým“ exodem východních Němců. V Budapešti hrál Phil Collins a zdravil tisíce fanoušků z Československa. Každý večer jsme poslouchali Svobodnou Evropu a Hlas Ameriky. Začátkem listopadu jsme jeli na festival nezávislé československé kultury do polské Wroclawi. Troufám si tvrdit, že lidé, kteří se dokázali přes nejrůznější překážky do Wroclawi dostat, patřili k politicky a kulturně vzdělaným, přesto jsme na závěr koncertu skandovali: „Za rok v Praze, za rok v Praze“. Že to bude za necelý měsíc, jsme si neuměli představit.

Zúčastnil jsem se všech nepovolených demonstrací v letech 1988 a 1989. Můj táta, překladatel teologických spisů Karla Rahnera, byl k demonstracím skeptický. „Tohle komunisty nezlomí, tudy cesta nevede. To by muselo přijít sto tisíc lidí, aby se něco stalo...“, říkával. Moje žena Martina, která se bála o děti, chodila jen na ty povolené. A tak byla 17. listopadu na Vyšehradě a pak na Národní třídě...

Večer 17. listopadu přijela domů s naší kamarádkou Lucíí Šafaříkovou a byly zcela rozhozené, vynervované. Setkaly se poprvé s násilím na lidech, na vlastních lidech. Seděli jsme večer u rádia a poslouchali, co se děje. A slyšeli jsme zprávu o mrtvém studentovi Martinu Šmídovi! Tehdy nebyly žádné mobilní telefony, žádné sociální sítě nebo internet. Telefon byl na celém sídlišti jeden, v budce na autobusové zastávce.

Zpráva o mrtvém studentovi byla pro nás šokem. Už nás i zabíjejí! Co budeme dělat? Co můžeme dělat? Intuitivně jsme se rozhodli:

ráno musíme na Václavské náměstí! Druhý den, v sobotu, nás bylo na Václavském náměstí několik set, možná tisíc. Pochodovali jsme kolem svatého Václava a skandovali „zítra v poledne tady, zítra v poledne tady“. Skandování byla forma dorozumívání, asi něco jako dnes sociální sítě. Po ukončení demonstrace jsme seběhli dolů do metra pod muzeem, rozměnili jsme si drobné a telefonovali všem známým: zítra ve dvanáct na Václavském náměstí. Zítra ve dvanáct na Václavském náměstí!

A v neděli nás bylo na Václavském náměstí sto tisíc! Tehdy jsme to samozřejmě ještě nevěděli, ale ten den se to zlomilo a komunistický režim šel do dějepisu!

Několik poznámek k Festivalu nezávislé československé kultury ve Wroclawi 1989

Jako pravidelní posluchači Hlasu Ameriky (Svobodná Evropa byla tehdy více rušená) jsme nemohli nevědět o Festivalu nezávislé československé kultury, který pro nás první listopadový víkend roku 1989 připravovala polská Solidarność. Tušili jsme problémy při cestě přes hranice. Vláda Stráský tehdy dělal technika v československé nemocnici a přes svoji kamarádku v CKM domluvil pro osm lidí oficiální zájezd na návštěvu nemocnice ve Wroclawi. Všechny osm lidí dostalo od CKM papíry k tří dennímu zájezdu včetně fiktivně zajištěného ubytování. Cestoval s námi jeho brácha Jirka Stráský, Pavel Sadovský (již tehdy výborný jihočeský ortoped), Tomáš Avramov a další... Papíry od CKM se nám na hranicích hodily. Policajti vraceli všechny lidi z hranice zpět (někteří pak cestovali přes NDR, jiní přešli hranici „zelenou“, jako Jarek Nohavica), ale naše „potvrzení“ obraceli nahoru dolů a snažili se z nás vypáčit, že jedeme na festival. „Opravdu, ale opravdu, nás nějaká nezávislá kultura vůbec nezajímá, žádného Kryla neznáme, fakt jedeme na výměnný zájezd do wroclawské nemocnice, vždyť to s nimi máme domluvené...“, ujišťoval náš vedoucí zájezdu Vláda Stráský policajty. Zejména Tomáš Avramov s vlasy do půl zad nepůsobil jako reprezentant československého zdravotnictví, ale papíry byly papíry, úřední šiml zařehal a závora se zvedla!

Wrocław je kousek za hranicemi a hned po příjezdu do města nás čekali aktivisté Solidarności a ukazovali nám, kam se máme jet ubytovat a rozdávali programy festivalu. Spali jsme v nějaké vojenské ubytovně, ti později přicházeli byli ubytováni také v kostele a různě. Ale o spánek ty tři dny vůbec nešlo. Již v pátek večer začínal program ve wroclawském divadle. To bylo nabitě k prasknutí a stále dojížděli další návštěvníci (ti co jeli přes NDR či jiné přechody). Koncert byl úžasný, až nám štěstím tekly slzy. Ten pocit obrovské svobody. Vystupující na podiu mluvili naprosto otevřeně, zpívali jsme písničky, které jsme znali jen z magnetofonových pásků. Skandovali jsme „příští rok v Praze“. A nikdo netušil, že to už bude trvat pouhé tři týdny...

Druhý den jsme si třásli rukou s Karlem Krylem, Františkem Janouchem, Karlem Schwarzenbergem, Jiřím Pelikánem, Jaroslavem Hutkou, Vlastou Třešňákem, domlouvali s Medou Mládkovou kde vystavit její sbírky, rozmlouvali se spisovateli, které jsme dosud pouze četli a mluvili se zpěváky, které jsme pouze poslouchali. V okolí byly výstavy československých výtvarníků. Nedaleko divadla bylo malé knihkupectví, kde se dala koupit československá exilová literatura. Václav Havel, Pavel Tigrid, Václav Černý. Protože se předpokládaly kontroly na hranicích, organizátoři všem nabídli zabalit zakoupené knihy do balíčků s adresou domů s tím, že balíčky se převezou tajně přes hranice a v Československu rozešlou.

Knihy poštou nikdy nepřišly. Asi za dva měsíce se objevil v novinách inzerát, že kdo si zakoupil ve Wroclawi knihy, může si je vyzvednout v pražském Špalíčku. Byla tady SVOBODA!

Do Wroclawi jsem se po revoluci dostal ještě několikrát a vždy zajdu k divadlu, projdu si centrum, zajdu do toho malého knihkupectví a jsem z toho opětovně dojat. Nevím, zda jsme Polákům dostatečně poděkovali, že to tehdy pro nás zorganizovali. Díky.

Tomáš Jirsa, současný starosta města



Josef Jurka – VO průmyslového zboží, Vltavská 1011, Hluboká nad Vltavou

LIKVIDACE SKLADOVÝCH ZÁSOB PORCELÁNU A SKLA
(talíře, misky, šálky, podšálky, mlékovky, cukřenky, konvice, dekorované soupravy, růžový porcelán, exkluzivní soupravy, cibulák, odlivky, svícny, vázy ...)

Těšíme se na Vaši návštěvu.

Otevírací doba: Po – Pá 8,00 – 15,30

Tel. 387 965 492, 603 550 963

Koupím

STARÉ peřiny
tel. 606 514 445.

Počátky Občanského fóra



Václav Havel zvolen poprvé prezidentem



Karel Schwarzenberg na Hluboké



 Jihočeské zemědělské muzeum

ZABIJAČKA v muzeu

2. 11. 2019 • 10.00–17.00 h

Dopoledne (10.00–12.00)
Vaření ovaru a zabijačkové polevky • Výroba jitrnic a jitr s komentářem mistra řeznického
Překládání chleba • Síloukání másla • Sázení chleba do pece

Odpoledne (12.00–17.00)
Vynášení chleba z pece • Síloukání másla • Tvůrčí dílny, ukázky řemesel • Hry a soutěže pro děti
Komentovaná prohlídka muzea a minifarmy • Kulturní program

Zvláštní program vyhlášen

Po celý den budou přístupné interaktivní expozice muzea, Agrohospitium, minifarma, tvůrčí dílny a herní prvky pro děti. Ukázky řemesel – kovářství, brázdění dřeva, předání na kolovratu a tkání. Prodej regionálních produktů – med, svíčky, medovina, brambory, bio jablka, křída, mošt.

Jihočeské zemědělské muzeum, o. p. s., Nebelčovice 14, 375 01 Týn nad Vltavou
www.zemedske-muzeum.cz

Zabijačkové občerstvení po celý den ZAJIŠTĚNO!



 T. J. Sokol Hluboká nad Vltavou
Vás srdečně zve na



Sokolský PLES

18. 1. 2020

OD 20:00 HOD. • PARKHOTEL HLUBOKÁ/VLT.
• DOPROVÁZÍ KAPELA GLOBUS •

REZERVACE: +420 606 21 20 20 nebo +420 776 702 448 VSTUPNÉ: 200 Kč

 Za podpory města Hluboká nad Vltavou



**nová
zelená
úsporám**

www.novazelenausporam.cz
www.dotacedestovka.cz



Pozvánka na seminář

Novinky v dotacích pro úspornou domácnost

Zateplení domu svépomocí, výměna oken a dveří, stavba nízkoenergetického domu, solární panely, zachytávání dešťové vody – i na to můžete získat dotaci!

Státní fond životního prostředí ČR a Obec Včelná Vás srdečně zvou na setkání k novinkám v dotačním programu **Nová zelená úsporám**, který podporuje rekonstrukce a výstavbu domů či úsporné zdroje energie. Informace získáte také k programu **Deštovka** zaměřenému na podporu využívání srážkové a odpadní vody v domácnostech.

TERMÍN A MÍSTO KONÁNÍ
7. listopadu 2019 v 17.00 hod.
Zasedací místnost městského úřadu
Masarykova 36, Hluboká nad Vltavou.

Přijďte si poslechnout, na co lze příspěvek získat, kolik uspoříte a co vše potřebujete k jeho vyřízení. Ukážeme vám, že získat dotaci není tak obtížné, jak se může zdát. Prostor bude i pro vaše dotazy a individuální konzultace.

Seminář je bezplatný. Dostavit se můžete bez předchozího přihlášení.

 Ministerstvo životního prostředí  STÁTNÍ FOND ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

4. FARSKÝ REPRE PLES

Parkhotel, Hluboká nad Vltavou

**Sobota
22. 2. 2020
20⁰⁰ hodin**

Ples opět doprovází
**Jindřich Zíka
& Jazzika band**

Rezervace místenek:
tomas@vanzavrel.cz
731 625 990



Holky na plotě

a výtvarnice Veronika Psotková



Každý si s nimi občas rád pošpítá. I pan starosta... Proto jsme pro vás připravili rozhovor s autorkou oblíbeného sochařského díla na Hluboké. Jedná se o dvě dívky, které sedí na plotě naší radnice. Možná vás bude zajímat, kdo je pro naše město stvořil.

Výtvarnice Veronika Psotková pochází z Opavy, žije v severozápadních Čechách a je to velmi originální mladá autorka. K abstrakci příliš neinklinuje, zato její figurální tvorba výrazně oslovuje okolí. Přesně tak, jako dvě „špitající přítelkyně“, které sedí na zídce naší radnice, a které milují jak místní, tak turisté. Sochy Veroniky Psotkové jsou vytvořeny z různých materiálů, sádry, polyesteru, lukoprenu nebo drátěného pletiva. A všechny si žijí nějaký svůj osobní příběh ve veřejném prostoru, jako to konečně děláme i my, lidé z masa a kostí. Veronika častokrát zobrazuje nahé lidské tělo, experimentuje s barvami a její sochy vzbuzují emoce – evidentně hlavně ty překvapující a neotřelé, ale hlavně pozitivní a usměvavé.

Vzpomenete si, kdy jste stvořila svoji první sochu?

První cílenou sochu jsem, myslím, vytvořila na gymplu, když jsem se chtěla hlásit na vysokou... když samozřejmě nepočítám drobnosti na základce v rámci „Lidušky“. Byla to celá série drobných sošek a pár větších kousků, ale která byla první, opravdu netuším...

Věnujete se hlavně figurální tvorbě a vaše sochy jsou jakoby zastavením času – reálné, v reálných situacích, přímo komunikativní – jen promluvit. A většinou s nějakou vtipnou pointou... Máte dostatek inspirace, kterou chcete ztvárnit? Nebo se občas těžko hledá?

Dřív se mi hlavou honilo velké množství nových nápadů a bylo těžké z nich vybírat a v podstatě jsem propadala frustraci z nedostatku času, že mi toho mnoho uniká. Dnes už je to trochu jinak. Frustrace z nedostatku času a to, že mi stále něco uniká, jsem přijala jako přirozenou součást své tvorby a také čekání na tvoření. Naučila jsem se tvořit a popustit uzdu fantazii ve chvíli, kdy si to mohu dovolit. Když mám k dispozici konkrétní prostor, ať už výstavní nebo k trvalé instalaci. V podstatě mám v hlavě šuplíčky, kam si ukládám takové půlnápady a otvírám je a nápady dotvářím na základě konkrétní příležitosti.

Tvoříte raději ženské nebo mužské postavy?

Ráda tvořím oboje, ale proto, že jsem sama žena a velká část mých děl má jisté autobiografické pozadí, jde častěji o ženy. Tvarově, přízněji se, jsme často o kousek zajímavější :)

Váš oblíbený materiál?

V tuto chvíli je to drát, respektive rabicová síť, i když mám slabost pro umělý kámen.

Na čem právě pracujete?

Právě dělám na několika věcech současně – chystala jsem nějaké nové práce na výstavu pro pražský DOX, teď jsem dokončila obří drátěnou ruku „Click – Touch“ pro soukromého investora, pak modeluji nějaké figury a mezitím chystám návrhy pro příští sezonu.

Máte nějaký „sochařský sen“?

Žádný konkrétní asi nemám a možná ho také právě žiju – máme s manželem dvě skvělé děti a rodinu, která nás velmi podporuje. Mám spoustu zajímavé sochařské práce, která mě baví a také živí, právě jsem získala možnost experimentálně využít fantastický výstavní prostor v Praze. Co víc si můžu přát?

Jakou vaši sochu máte nejraději?

To je otázka, že? Nad tím jsem se nikdy pro jistotu nezamýšlela a asi ani jedna konkrétní není. Spíš když se dívám na některé starší sochy a instalace, nostalgicky přemýšlím nad tím, jak jsem tenkrát uvažovala svobodněji a že do něčeho už bych dnes nešla.

Kde všude potkáme vaše práce? A která se dostala nejdál?

Mám asi víc děl v soukromém vlastnictví, než na stálo ve veřejném prostoru, ale nejdál si myslím, že je v tuto chvíli jedna menší drátěnka, a to ve Švédsku. Pak jsem měla jednu z mála dřevěných soch, kterou má dnes můj kamarád, co mne podpořil v začátcích, a ta chvíli bydlela dokonce v Moskvě. A pak se s ním různě stěhovala po světě a teď je tuším v Minsku. A vlastně ještě jedna miniatura modelu mladého Krakonoše je na Novém Zélandu :) Jinak exteriérové dočasné instalace teď na zimu zase sundáváme, ale letos jsem měla sochy v městech po celé republice včetně Českých Budějovic, Opavy, Trutnova, Plzně a dalších...

V létě jste navštívila naši oblíbenou dvojici dívek na zídce před naší radnicí a prováděla jistě „kosmetické“ úpravy. To je pravidelný servis, který jim poskytujete? Co všechno potřebují? Z čeho jsou „naše holky“ vyrobené? Vydrží nám dlouho?

Byl to první servis od instalace. Dostala jsem informaci, že je dílo velmi oblíbené a že se na

klíně děvčat často dělají vylomeniny. Dílo je vyrobené z Acrylatu, je to akrylát vlastnostmi podobnými plastu a má syntetický nátěr, takže už bylo zakoupeno jako dílo s potřebou údržby. Venkovní díla jsou obecně velmi namáhána jednak povětrnostmi, především UV zářením a mrazem a pak využíváním lidmi. Dílo jsem vyrobila, věřím, velmi pevně a taky věřím, že dlouho vydrží, ale pravidelná kontrola, resp. údržba, bude nejspíš třeba...

A víte, o čem si to vlastně povídají?

Netuším :)

Naše (vaše) slečny jsou „jako živé“. Jsou vizuální předlohou vašich prací skutečné osoby? Nebylo by ideální vytvořit pro děvčata ze zidky i nějaké pánské protějšky? Přemluvíme pana starostu, aby u vás udělal další objednávku...?

Skutečné osoby asi ne, ale ráda si ukládám z internetu nebo časopisů obličej, které mě zaujmou a pak je různě kombinuji. Řekla bych, že to děvčatům sluší tak, jak jsou...

VITÍ ADVENTNÍCH VĚNCŮ

benefiční

tvořivá dílna

Neděle 17.11. po mši svaté

Přijďte uvít adventní věnec pro dobročinné účely a užít si společné tvoření při kávě a sladkostech.

Ve farním sále Hluboká nad Vltavou Tyršova 5, branka vedle budovy fary vpravo

Dětská vzpomínka od řeky v Zámostí



Mé vzpomínky z mládí jsou nyní po mnoha letech velmi živé. Naše řeka Vltava nám skýtala mnoho zábav. Tato stříbrná stužka Vltavy se klikatě točila, čistá voda narážela na starý jez a lomila se před námi k mostu. Mnoho dětí má ty nejkrásnější vzpomínky na jarní tání ledu (dřenice), na proplování vorů od jara do zamrznutí řeky, na koupání nad a pod jezem, na převozníka p. Eisnera, na klouzání a bruslení až k Opatovicům, na chytání ryb.

Každým rokem řeka úplně zamrzla, nad starým jezem byla plocha krásného hladkého ledu se spoustou dětí, které posedávaly na břehu a klíčkem přišroubovávaly brusle. Volné hry na ledě, jízda až daleko k Opatovicům nás sváděla ke zkoušení ledu u břehu a pod jezem. Nová bouda u slepého ramene už omezovala náš pohyb, tam už byla jakási organizace nástupu na led. Nejmenší děti, hokejisté a krasobruslaři. Začal se hrát hokej, nastavené mantinely, osvětlené kluziště a pro nás vymezená jen malá část ledu, kterou jsme si musely vyčistit a zametat. Byly krásné dlouhé zimy, plné radosti a využití všech možností na ledu i sněhu. Brusle s kličkou, sáně s provázekem a prkýnka s holemi, to byla naše zábava na zimu.

U zámku na „reservoáru“ byla výborná dlouhá trať pro sáňkování, všichni ukázněně při sjezdu a výstupu se pohybovali, bez organizování dospělých. Jen ojediněle se lyžovalo kolem zámku i po cestě kolem řeky. Lyže byly po domácímu vyrobené, dřevěné, ale pevné.

Ještě vzpomínka na muže – ledaře, kteří lámali led na „Židovském rybníce.“ Sekyry na dlouhém topůrku, pily na řezání ledu a silné řebříňáky tažené huňatými silnými koňmi a dřevěné tahače na ulomené kry, nás velmi zajímaly. Muži měli obalené boty pytlovinou, na uších klapky, beranice na hlavě a v sáčku v kapse chléb mazaný silně sádlem. Kry se odvážely do sklepů – lednic, kde vydržely až do další zimy. Koně, jak tahaly naložené fůry s ledem, kouřilo se jim z nozder a jinovatka byla na koncích srsti. V lednicích se led roztloukal...

Krásné jízdy na saních tažených koňmi, hladily sněh na cestách, zvonky

cinkaly při rychlé jízdě a někdy se objevili lyžaři za saněmi, které táhli koně.

Březnové tání nás bavilo nejvíce, stružky vody byly všude po cestách i cestičkách, byly dětmi přehrazovány na velké kaluže na pouštění loďek.

Pukání ledu nás pak překvapilo mohutným hukotem. Led se tloukl o hráze, kry se hromadily u břehů a koutů v řece. Dospělí odráželi velkými tyčemi kusy ledů od břehů, někteří kluci skákali po krách a pohyb ledu – „dřenice“ jsme jako děti provázely až za most. Jarní sluníčko nás vytáhlo na jiné hry, na kuličky, na hru se špačkem, kluky na hru s hadrovým míčem na boso, ještě v trávě s vodou a zbytkem sněhu.

Procházky na jarním vzduchu byly v té době nejoblíbenější i s rodiči. Velká voda v řece brala vše s sebou, drny, kmeny stromů, prkna, a valila se i z břehů. A to už začala doba plavení dříví – vory. Skupiny svázaných vorů proplouly ještě starým jezem, který se musel hradit. Nahlášené vory byly přivázány ke břehu silným lanem, které se utahovalo na břehu do silného oka řetězu. Jez se musel zahradit, aby se nad ním nashromáždila voda a vory mohly lépe a rychleji proplout. Ta velká voda zas vadila mlýnu a elektrárně, která v něm byla. Dva zaměstnanci ze mlýna hradili jez tak, že přepravené klády na břehu měly na jednom konci otvor, do kterého se navlekl silný provaz, kláda se shodila do vody, na břehu se držela za provaz a druhý konec klády proudem vody byl v propusti zasunut do vzniklé rýhy. Zahrazený jez zadržoval vodu, tam se hromadila a odtékala k mlýnu užším korytem mlýnské stoky a od budovy vodárny stokou do řeky pod jezem. Když horní část řeky měla dostatek vody, hrazení jezu se odstranilo a vory rychle proplouly přes výpust. Tak se vždy upravoval tok řeky při hlášeném příplutí vorů. Největší starosti s velkou vodou měl převozník pan Eisner. Je zajímavé, vody se strašně bál, plavat neuměl, ale převážel lidi z Opatovic a částečně i ze Zámostí. Nad starým jezem (asi 10 metrů nad) bylo malinké přístaviště pro jeho loď na pravém břehu Vltavy. Pan Eisner bydlel v Podskalí proti schůdkům do řeky, a na zavolání, nebo zaklepání železným kruhem (který sloužil k přivazování vorů) nasedl na loď a velkým obloukem nad jezem připlul na druhý břeh. Nerad viděl ve své loďce děti, které o něm věděly, jak se bojí vody, a ty vždy rozhoupaly loď, vesla se jen kývala a převozník celý běloučský seděl a čekal, jak ho voda nese. Ještě byl znám tím, že měl rád ty „zelené,“ to byly stokoruny, ale těch vydělal málo.

Řeka měla ještě jiný směr toku, než jak ji dnes vidíme, hlavní tok byl až k cestě do Podskalí k bráně, kde se lomil skoro do pravého úhlu k domům ve Třeboňské ulici (k Voráčkům). Nahoře podél hlavního toku tekla voda do vodárny pro zámek úzkou stokou a pak se vlévala opět do Vltavy pod tím obloukem. Ve stoce byla velmi studená a prudká voda, ale my děti jsme se v ní rády koupaly, byla totiž kryta řadou dubů. Starý jez dosloužil a tok řeky se vyrovnal regulací v r. 1935, postaven nový jez se zdymadlem, propustí pro vory, zrušeno převoznictví. Přechod přes řeku byl tím uzavřen pro lidi z Opatovic a ze Zámostí. Regulace řeky se prováděla hlavně proto, že se zakrucovala, zaplavovala pole, louky, vesnici Opatovice. Také musel být z pokutní louky u Opatovic rozebrán pomník Závěze z Falkenštejna (+ 29. srpna 1290) a přemístěn do parku pod novým jezem.

Chůze Podskalím přes dva mosty pro nás už nebyla tak romantická a dlouho nám trvala. Tím i na hry bylo méně času a rozdělením mlýnské stoky a řeky vznikl Sokolský ostrov a cvičiště pro DTJ. Dvakrát týdně jsme chodili cvičit do tělocvičny, v létě pak na tento ostrov, kde se hrála házená, volejbalové turnaje a místní sokolské slety. Byly zde i sjezdy žup, sokolská vystoupení, sportovní zápasy.

Pod novým jezem, který byl dokončen v r. 1936, bylo krásné koupání v čisté vodě. Prudší voda v propusti pro vory byla plná dětí, křik a veselí přehlušoval i hluk spadané vody. Nad jezem odvážlivci skákali ze zdymadla do hloubky, jezdili na lodkách a přeplavávali na druhý břeh na fotbalové hřiště, na tenis, na zápasy. Touto novou propustí se používaly vory, které pro nás děti byly velikým zážitkem a dobrodružstvím. Někdy dovolili voráři a svezli nás i přes propust a vysadili u mostu. Odvážlivci a starší kluci skákali z posledního voru do řeky, to se vždy za posledním článkem voru vytvořila velká a vysoká vlna, která vystřikovala vodu vysoko i do šíře. Také jednou

v neděli na sokolské slavnosti byl připraven vor, který nás dovezl do Purkarce na sblížení a cvičení ve vsi.

Léto pro nás pokračovalo v práci a hrách. Každou neděli odpoledne byly pořádány „Sokolské výlety“ do okolí. Za pochodu přes vesnice, útvar ve čtyřstupech ukázněně zpíval sokolské písně a pochodové, byl pozdravován lidmi, máním. Někde na louce jsme hráli hry s dospělými, s rodiči na slepou babu, na třetího, míčové hry a různé jiné zábavné hry. Prázdniny jsme končili táborákem.

Začala škola a těšili jsme se na hony. Pro nás děti to byla velká podívaná. V naší Třeboňské ulici se sjížděly kočáry se šlechtou, lidé a děti houfně přicházeli až k Nové Oboře. Po celé lesní stráni byly upraveny stanoviště pro střelce. Nadháněči s holemi tloukli klacky o kmeny stromů, tím plašili zvěř – srnky, zajíce, bažanty, i liška se objevila. Střelci, šlechta, revírníci ve svislých řadách postupovali za nadháněči, hajní, revírníci z jiných revírů podávali nabitě pušky a postupovali k jednotlivým stanovištím. Za nimi dohledávací sbírali ulovenou zvěř, navlékali ji na tyče a jiní odnášeli na cestu do žebříňáků zapražených koňmi zastřelenou zvěř. Všichni jsme postupovali po cestě, vzduchem padali bažanti, zábavy bylo plno. Na konci honu bylo zatroubeno, tím skončil hon a zaměstnanci snášeli ještě úlovky, vozy byly

naplněny zvěří a byl připravován výřad. Střelci i princezny vyčkávali na louce, hajní, lesní zaměstnanci z vozů přenášeli úlovky, kladli je na louku do čtverce. Byly spočítány úlovky a hajný z této Nové Obory p. Zíka podával hlášení. Tomu předcházelo seskupení lovců a lidí kolem výřadu, trubači zatroubili, německy a česky byl vyhlášen úlovek a hlášení bylo zakončeno opět poděkováním a troubením.

Zvěř se opět nakládala na vozy, třídila se a všichni se rozcházeli. Byly to překrásné zážitky pro nás děti. A hlavně nás zajímali lovci ve stejných uniformách a pak princezny. Okukovali jsme je, stály vedle nás, hovořily k nám, ale my jim nerozuměli. Posedávaly na zvláštních holích, ale měly na sobě jen zelené hubertusy, boty do terénu a čekaly na odvoz kočárem. Večer pak na zámku byla velká slavnost, hostina pro všechny zaměstnance. Hrál hudba, kapela místního spolku „Záviš“ vyhrávala dlouho do rána a princezny byly k nepoznání. Dlouhé večerní toalety, zdvořilostní a společenský akt zakončil hon z „Nové Obory“.

Přečetli jste si krásnou vzpomínku na dětství v Záměstí, kterou kdysi ručně a krasopisně zapsala paní Nekovářová. Bydlila v Třeboňské ulici, bývala ředitelkou mateřské školy v Záměstí, a letos v listopadu by jí bylo sto let...

Narodila se roku 1919 a za možnost zveřejnění děkujeme její dceři.



SVATOMARTINSKÝ KURZ
8.11.2019 OD 16:00
V JIHOČESKÉM ZEMĚDĚLSKÉM MUZEU
VÁZÁNÍ MAŠLOVAČEK Z HUSÍHO PEŘÍ
DRANÍ PEŘÍ
ZDOBNÉ HNĚTÝNEK
STAROČESKÉ OBČERSTVENÍ
TRADICE PŘEDADVENTNÍHO OBDOBÍ
ŽIVOT NA VSI NA PODZIM
VSTUPNÉ 250,-
LEKTORKA: LUCIE ŠTĚPNIČKOVÁ




KOVÁŘSKÝ KURZ
16.11.2019 OD 9:00
V JIHOČESKÉM ZEMĚDĚLSKÉM MUZEU
ZÁKLADY PRÁCE S VÝHNÍ A KOVEM
VÝROBA SNADNÝCH PŘEDMĚTŮ
CENA: 600,-
LEKTOR: JAN HRUŠKA



KURZ ZDOBNÉ PERNÍČKŮ
17.11.2019 OD 13:00
V JIHOČESKÉM ZEMĚDĚLSKÉM MUZEU
CENA: 400,-
LEKTORKA: JULIE CHADIMOVÁ




**ADVENTNÍ TVOŘENÍ
ZVYKOSLOVNÝCH PŘEDMĚTŮ**
24.11.2019 V JIHOČESKÉM ZEMĚDĚLSKÉM MUZEU OD 14:00
TVOŘENÍ VRKOČŮ, TŘESOLEK, ZAHRADEK
STAROČESKÉ OBČERSTVENÍ
ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ TRADICE
VSTUPNÉ: 50,-
LEKTORKA: LUCIE ŠTĚPNIČKOVÁ
AKCE JE PODPOŘENA PROJEKTEM ORANŽOVÝ ROK

Jaromír Zumr – jubilantem



Spisovatel a fotograf zvěře oslaví 16. listopadu kulaté životní jubileum. Jméno fotografa Jaromíra Zumra (1949), rodáka z Hluboké, nemusíme čtenářům představovat.

Jeho fotografie z přírody můžeme obdivovat pravidelně v různých časopisech nebo v sedmi jeho vydaných knihách. Svými unikátními snímky z přírody se prosadil i v zahraničí. Fotograf Jaromír Zumr dostal do vínku obrovský dar. Fotografické vidění a schopnost postřehnout a zachytit v přírodě i ty neobyčejné a běžné věci tak, aby ostatním poodhalil krásu a podstatu přírodních dějů. Na fotografované objekty se dívá nejen prostřednictvím objektivu, ale i srdcem, které přírodu neskonale miluje. V přírodě čerpá inspiraci i životní sílu a prostřednictvím jeho záběrů se můžeme tohoto tvůrčího procesu také zúčastnit.

TV-rozhovor

U příležitosti významného životního jubilea fotografa Jaromíra Zumra natočila Televize-Hunter fotografa přírody při práci v malebném prostředí lesa okolo loveckého zámku Ohrada v Hluboké nad Vltavou. Rozhovor s ním probíhal na hrázi Munického rybníka.

Vydra s kořistí



Pozdě odpoledne jsem se toulal kolem rybníka a hledal vhodné objekty pro fotografování. Počasí nebylo příliš ideální, ale fotografování přírody musí ven za každého počasí. Někdy je právě vhodné deštivé počasí, nebo když se slunce schová za mraky. Často v takovém počasí vznikají ty nejlepší záběry. Určitě by mi dali za pravdu „krajinaři“, kteří na takové okamžiky čekají někdy i řadu dní.

Chvilími jsem se zastavoval a naslouchal hlasům a zvukům, které se v přírodě objevují. Když člověk prochází krajinou, musí být stále ve střehu. Musí znát hlasy ptáků, které jej potom dovedou občas i k získání snímků. Již mnohokrát jsem se podle hlasů nejen ptáků, ale i jiných obyvatel dostal do blízkosti živočicha, kterého jsem mohl fotografovat. Nejsou to jen samotné hlasy, které zvíře vydává, ale mohou to být i zvuky při jeho útěku. Když bude srnec u rybníka a již z dálky ucítí neznámý pach, rychle se dá na útěk a tím se vlastně prozradí. Potom se může fotograf připravit a pořídit snímek prchajícího zvířete. I veverka může na sebe upozornit, když bude šplhat po kmenu stromu. Uslyšíme zvláštní šustot její drápků na kůře. O ptácích ani nemluví. Ovšem zde je nutné umět rozeznávat jejich hlasy. Musíme ale být na pozoru, kdy nás některý z opeřenců chce zmást. Sojka je tak vychytralá, že když je na loupeživé výpravě, tak se ozývá úplně jiným hlasem, aby unikla pozornosti. Může i jemně a táhle pískat jako káně. Jindy zase napodobí jiný hlas, aby mohla být v blízkosti své potenciální kořisti. Ovšem, když se sama v lese něčeho poleká, tak vydává známý varovný „křik“.

Když jsem stál na břehu rybníka, uslyšel jsem vydru. Možná, že si někdo řekne, že jsem blázen, ale opravdu i vydra se může sama prozradit. Někdy je to „žbluňknutí“, kdy vydra skočila do vody, ale nevíme, zda tento zvuk vydala opravdu vydra nebo nějaká ryba. Jinak se vydry chovají velmi tiše, ale pokud jde o jejich hostinu, tak na sebe upozorní zvláštním křupáním a mlaskáním, kdy drtí kosti ulovené ryby. Znáám tento zvuk dokonale, protože během let jsem se s tímto zvukem od vydry setkal mnohokrát. Hlavně uprostřed tiché noci můžeme tento hlas u rybníka zaslechnout.

Právě drčení kostí a mlaskání přicházelo od hladiny až na hráz rybníka. Stál jsem a stále naslouchal, až po chvíli jsem se odvážil jít pomalu za tímto hlasem. Snažil jsem se jít velmi tiše a pomohla mi k tomu vysoká hráz, kdy jsem šel vlastně nepozorovaně až k samotnému centru zvuků. V místě, kde jsem tušil, že bude vydra na mělčině s úlovkem, jsem opatrně vykroukl. V ruce jsem měl stále připravený fotoaparát a v momentě kdy jsem viděl, že hoduje na ulovené rybě, tak plachá vydra zaregistrovala můj pohyb a přestala konzumovat rybu, vzala ji rychle mezi zuby a podívala se na vetřelce, což jsem byl tentokrát já.

Snad jen vteřinu nebo dvě na mě hleděla a rychle se svou kořistí zmizela pod hladinou. Naše setkání bylo krátké, ale já stačil pořídit jeden snímek. Ten druhý už byl neostrý.

Když jsem doma potom přehrál snímek do počítače a obrázek zvětšil, zjistil jsem, že mám vydru v pozici, kdy se bála o svoji ulovenou kořist. Z výrazu jejího obličejce můžeme vyčíst – úlek. Pravá přední končetina je lehce opřena o kámen, aby mohla vydra rychle zmizet, což se jí povedlo. Portrét vydry je navíc „zarámován“ na pravé straně plovoucími zelenými lístky okřehku, na straně levé jsou dominantní kameny vyčnívající z vody. Tím je obraz celkově vyvážený a nechybí žádný prvek, aby mohl být nazván, že jde o „umělecké“ ztvárnění. Získání takových snímků se podaří v přírodě jen výjimečně. Zde můžeme konstatovat, že fotograf byl ve správném čase na správném místě. Jindy, když je čas při fotografování, tak se musí hledat vhodná kompozice obrazu, aby byl snímek dokonalý. To platí pro všechny živočichy i samotné krajiny přírody.

Vydry když uloví rybku, tak s ní vyplavou na hladinu a najdou vhodné místo, jako je vyčnívající kámen z vody nebo mělčina či samotný břeh potoka nebo rybníka. Tam se pustí do hodování. Předními končetinami drží rybu a začínají ji konzumovat vždy od hlavy. Ploutve od větších ryb a ocas pak často zanechávají spolu se zbytkem šupin na místě. Někdy můžeme na těchto místech najít i jejich trus...

Text a snímek: Jaromír Zumr

Tradiční setkání seniorů

proběhne 13. listopadu od 14 hodin v sále hotelu Parkhotel na Hluboké. Občerstvení i zábava bude připravena pro všechny, kdo mají chuť se přijít pobavit. Časy odjezdů autobusů z obcí najdete na plakátech vyvěšených ve městě i v obcích.

*Těšíme se na Vás
Městský úřad Hluboká*

Spolek Paulina



Foto Martina Krepsová

Chcete-li vědět, co přinese rok 2020 a jak šťastný bude, přijďte na zajímavé setkání s astroložkou a kartářkou Martinou Krepsovou. Podělí se s námi o to, co říkají hvězdy, ukáže nám, jak k nám promlouvají karty, a každá z nás si pro rok 2020 jednu vytáhne.

Těšíme se na vás 21. listopadu v 17:30 v klubu D vedle infocentra v Hluboké nad Vltavou.

Připravme se tak společně na nadcházející rok u šálku dobrého čaje nebo kávy.

atelier fantazie

Sarka Rubickova

Vás zve každé první pondělí v měsíci na

Výtvarnou a tvořivou dílnu

Začínáme 4. listopadu - výroba podzimní dekorace

od 9 – 12 hodin

Cena: 600 Kč

Rezervace nutná!!!

tel. 777 267 313, mail. sarka.rubickova@email.cz

V případě zájmu o jiný termín je možná osobní domluva!

Mateřské centrum v novém kabátě



Mateřská respektive rodičovská dovolená je pro každou maminku krásný, naplněný, ale také velmi náročný a vysilující čas. Určitě všechny maminky potvrdí, že společné setkávání a pravidelný dětský program je vítanou změnou v každodenním stereotypu, a to jak pro děti, tak i pro maminky. To je hlavním důvodem, proč vznikají sdružení, jako jsou mateřská centra. Hlubocké maminky nejsou výjimkou. Již v roce 2007 v Hluboké vznikl Klub maminek Andílek, který sídlil v ZŠ Hluboká nad Vltavou. Po provizorním prostoru v Záměstí se klub přesunul do přízemních prostor Sokolovny, kde od roku 2010 působí již jako Mateřské centrum Hluboká nad Vltavou.

Postupem času se program Mateřského centra ustálil a poskytuje pravidelná cvičení pro děti do 3 let, tvořivé dílničky a další sezonní akce

v rámci prostoru Mateřského centra a Sokolovny (Karneval pro děti, besedy a jiné). Stálíci jsou také dvě burzy oblečení a potřeb pro děti a těhotné, které probíhají v zasedací místnosti Městského úřadu na jaře a na podzim. Velmi oblíbenou akcí s velkou návštěvností je již tradiční Lampionový průvod k zámku Hluboká, kterého se účastní nejen naši členové, ale široká veřejnost z Hluboké i okolí. Odměnou je pro nás aktuální zájem o Mateřské centrum, kdy nás navštěvuje historicky rekordní počet členů. Letos se nám přihlásilo 24 maminek a 31 dětí a věříme, že přihlášek ještě není konec.

Velkou radost nám udělala letošní rekonstrukce zázemí, při které došlo k renovaci a rozšíření prostor, byly položeny nové podlahy, zabudováno moderní osvětlení a vznikla zcela nová koupelna s ohledem na potřeby malých návštěvníků. Vznikl tak čistý, světlý a útulný prostor pro naše pravidelné cvičení a hraní pro děti. Díky rozšíření Centra jsme získali místo i pro malou kuchyňku a tvořivou dílnu pro děti. Touto cestou bychom rádi poděkovali vedení T. J. Sokol a Starostovi Sokola za poskytnutí prostor pro naše Centrum a finanční i organizační zajištění celé rekonstrukce. Děkujeme také Radě města a panu Starostovi za finanční podporu. Moc si toho vážíme a rádi bychom pozvali nejen je, ale i veřejnost, aby se k nám přišli podívat. Dne 10. 12. 2019 pořádáme Den otevřených dveří Mateřského centra Hluboká nad Vltavou. Přijďte se podívat do našeho „ostrého“ provozu v časech 9:30-12:00 na dopolední cvičení „Hrátky s batolátký“ a 14:00-19:00 na tvořivou dílničku.

Těšíme se na vás i na další společné aktivity v Mateřském centru!

Zuzana Burdová, text i foto

Cyklistický kurz

I v letošním školním roce pořádala naše škola cyklistický kurz. Dne 23. září jsme vyrazili na čtyři dny na Šumavu. Spali jsme v Nové Peci a každý den jsme odtud podnikali výlety. Projeli jsme okolní cyklostezky a seznámili se při nich s krásami Šumavy a okolím lipenské přehrady. Bylo docela chladno, dokonce jsme i zmokli, ale všechno jsme zvládli. Měli jsme čas zahrát si hry a zasoutěžit si a pořádně si po večerce popovídat. Výlet byl i příležitostí seznámit se s novými spolužáky, což bylo bezva. Děkujeme za starostlivost a péči paní učitelkám Bůrkové a Dupalové a panu Karvánkovi a Němcovi.

autor: žáci 6. tříd



Turistický kurz



Týden od 16. září prožili žáci 5. tříd na turistickém kurzu nedaleko Slavonic. Pondělní dopoledne patřilo návštěvě jihlavské ZOO a odpoledne hrám a dovádění v areálu Bečkovy Mlýna, kde byli žáci celý týden ubytováni. Děti vyzkoušely prolézačky, trampolínu i velké šachy a krmily zdejší zvířata.

V úterý dopoledne se všichni vypravili do Slavonic, kde absolvovali netradiční prohlídku města. Průvodkyně je seznámila se zajímavou postavou slavonické historie – loupežníkem Grázlem, po jehož stopách se vydali a obešli nejdůležitější budovy ve městě. Jejich pozornosti neunikla ani místní věž, ve které napočítali na sto osmdesát schodů. Poté, co děti poobědvaly borůvkové knedlíky, následoval fyzicky náročnější odpolední program. Nejprve si prohlédly vojenské bunkry a pak ve skupinkách plnily úkoly v pohádkovém lese. Středa patřila dlouhé túře na hrad Landštejn, kde si udělaly malý piknik, snědly obědové balíčky a pustily se do plnění

úkolů při poznávání hradu. Zpátky jely autobusem ze Starého Města pod Landštejnem do Slavonic. Část dětí se dokonce rozhodla jít zpět z Landštejna pěšky a zvládly tak neuvěřitelných 27 kilometrů za den! Pak všichni pilně trénovali na večer, v plánu totiž byla soutěž „Hluboká má talent“ a děti chtěly mít vystoupení co možná nejnacvičenější.

Středeční kulturní večer překonal očekávání. Žáci si připravili vystoupení všeho druhu. Bavily nás tanečnice, zpěvačky, ale i herci a kouzelníci, vyslechli jsme vtipy i děsivé historky. Největší talenti byli po zásluze odměněni.

Ve čtvrtek všichni vyrazili na návštěvu nedalekého dačického zámku, kde absolvovali prohlídku a vystoupali na ochoz věže. Po páteční prohlídce slavonického podzemí vyrazili všichni směr Hluboká nad Vltavou.

autor: Šárka Jeřábková

72 hodin – největší dobrovolnická akce pro děti a mládež v České republice



Dne 10. 10. až 13. 10. 2019 se naše škola zapojila do největší dobrovolnické akce pro děti a mládež v ČR „72 hodin.“

Letošní ročník byl věnován tématu životního prostředí v souvislosti s klimatickými změnami. U nás tuto akci pořádá Česká rada dětí a mládeže společně s Nadací Partnerství.

Až do neděle 13. 10. 2019 probíhaly dny plné dobrovolnických aktivit, které se v ČR konají již po sedmé. V minulém roce se do projektu zapojilo více než 35 tisíc dobrovolníků v 612 projektech. Projekt dlouhodobě finančně podporuje Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a Nadace Partnerství.

Během těchto 72 hodin se do aktivity zapojila i naše škola. Žáci třídy IT 4 zasadili v areálu školy lípu srdčitou, jelikož si uvědomují, že stromy jsou plicemi naší planety. Zároveň se tímto chtějí rozloučit se svou školou, kterou jak doufají, letos po úspěšném složení maturitní zkoušky opustí a pro své mladší spolužáky zde vytvoří příjemné místo k odpočinku ve stínu stromu.

SOŠE, COP Hluboká nad Vltavou

Už troubějí, už troubějí, v Líšnici jeleni...





Krásný barevný podzim, příjemné šustění spadaneho listí pod nohama, lesklý samet kaštanů v kapse, vůně podzimního ohničku, radost, že pořád ještě v lese můžete potkat bedlu či suchohříba... Ale bohužel: časně stmívání, mlhy, rozpačité sluníčko, teploty, které už nezahřejí, rýma, touha zůstat ráno v posteli s knihou, zazimovat na gauči a utěšit okna mechem, tak jak to dělávali broučci.

Určitě by šlo běhat v rozlehlých hlubockých oborách fotografovi v patách, inscenovat před objektivem setkání s divoákem nebo jelenem se zlatými parohy a připravit reportáž z divočiny. Jenže – bylo by to dost náročné.

Proč to dělat složitě, když už pro nás podzimní dekorace, říji v plném proudu, i velmi fešné aktéry ochotné pózovat fotografovi přímo před nosem, přichystal pan primář MUDr. František Toušek. Dá se říct, že je to muž, který šéfuje hned dvěma velmi zajímavým institucím: kardiologii v českobudějovické nemocnici a obůrce v Lišnici.

Co se děje na kardiologii se zeptáme možná někdy příště. Ale také v obůrce má osazenstvo momentálně velmi napilno. Když vejdete dovnitř oplocení, obrátí se k vám oči všech místních obyvatel. Protože jsme se tady ocitli v říjnu, je jasné, že veškerá aktivita místních obyvatel směřuje k plození budoucích mláďat. Nejhlasitěji troubí jelen, vůdce harému krásných laní, ale v touze plodit potomstvo nezůstávají pozadu ani ostatní paroháči a rohatí.

Pane primáři, jaká zvěř žije u vás v obůrce?

Jak vidíte na první pohled: mufloni, jelení zvěř a koza bezoárová. Divoké kachny se samy nastěhovaly na rybníček, na ozdobu jsou tu zlatí bažanti. Zvenku za plotem se v přilehlém lese objevují divoáci.

Jak vůbec napadne pracovním vyčerpáním lékaře založit si chov lesní zvěře? Další srdeční záležitost k profesi kardiologa?

Letos už je to deset let a moje rozhodnutí bylo svázané s pocitem přicházejícího důchodového věku, abych se v penzi nenudil. Začali jsme

budovat oboru, důchodový věk už přišel, ale já pracuji v nemocnici dál. O obůrku se staráme společně s rodinou a kamarádem Josefem Novákem, který mi pomáhá. Například krmit, protože často přijedu domů až večer. Baví nás to moc!

Zdá se, že teď je ale důležitější láska než krmení? Kozlové očichávají a pronásledují kozičku, a jeleni jsou slyšet hodně daleko...

Je podzim, přichází to postupně. Nejdřív jeleni, pak mufloni, pak kozy bezoárové. O těch dvou černých kozlech, které vidíte, se oprávněně domníváme, že nosí na hlavě jedny z nejsilnějších trofejí v republice. Je to druh kozy, která je u nás uznávána jako lovná zvěř.

Jedno z nejmladších letošních kůzlat je tenhle malíček kozlík, narodil se až v srpnu. V obůrce přežití zimy zvládne, je krmený, volně v přírodě by to pro něj bylo těžké.

Kam si jde budoucí chovatel lesní zvěře nakoupit základ chovu?

Bylo velké martyrium najít chovatele. Koza bezoárová je samozřejmě u nás nepůvodní druh. Byla sem dovezena z Malé Asie na Pálavské vrchy, kde se předpokládalo, že se jí bude dobře dařit. Sucho, teplo kamenitý terén. A také se jí tam dobře dařilo, jenže tehdy ještě socialističtí ochránci přírody v 60-70 letech začali tvrdit, že spásá stepní květenu a páchá škody. Takže některé kozy postříleli, některé odchytali, a dali do obory Vřísek u České Lípy, což je jediná obora, kde se tato zvěř chová. Jinak je u nás má už jen pár soukromých chovatelů.

Doba říje bývá v září a říjnu a boje kozlů o samice mohou být dost drsné. Vždyť jejich rohy jsou až metr dlouhé a v boji do sebe bouchají, až z toho jde strach, hlavou dokážou přerazit i pořádně silné dřevo ohrazení.

Nezpůsobí si otřes mozku?

Je to zvíře na rány adaptované, koza i muflon mají čelní kost hodně silnou, takže opravdu bojují stylem couvnout, rozběhnout se a bum – co by

jiné zvíře zabilo, je pro ně sport. Ten úder ať už rohů nebo hlavou se přenáší do čela a zvládají to. Podívejte, ten tmavý kozlík špatně chodí, má zřejmě pochroumaná kolena. Kozlové se v boji vztyčí na zadních bězích, pak proti sobě skočí a u země se srazí hlavami, takže je to velká rána a ke zranění může dojít. Zvířata si většinou se svými zdravotními problémy poradí, když je hůř, voláme veterináře.

Kozy jsou akrobati, baví je lezení po kamenech a tak jsme jim navezli pár fůr kamene a udělali kopeček. Milují to i proto, že kámen se ohřeje, když zasvítí sluníčko a pak funguje jako akumulace, oni se tam večer shromáždí a vyhřívají se. Chodí i po plotu a balancují na všem možném. Jejich vybarvení je teď v září podzimního slunce nádherně hnědočerné.

Takže vy se chováte jako Adolf Schwarzenberg, který ve své poněkud větší oboře také zkoušel chovat u nás neobvyklá zvířata, třeba pštrosy. Měl jste v rodině mezi předky lesníky?

Můj táta byl lesní správce, bohužel ale zemřel, když mi byly tři roky. Takže napřímo jsem zájem o les nepřevzal. Věřím, že kdyby zůstal naživu, tak jsem místo bílého doktorského pláště nosil zelenou kamizolu. Ale pak mě to k myslivosti nějak dovedlo, a později, jak člověk stárne, přestává ho tolik zajímat lov a začne vás oslovovat a bavit spíše chov. Jeleny a muflony jsem začal chovat plánovaně, s kozami bezoárovými to začalo vlastně tak, že jsem k narozeninám dostal prvního kozlíka na odstřel. Ale já ho nezastřelil, přidal k němu kozičku... A tím byl položen základ malého stáda této vzácné zvěře.

Je to lepší než v zoo. A najde se hodně lidí a dětí, kteří se zastavují u vašeho plotu a okukují zvěř.

Zvěř chovaná v blízkém kontaktu s lidmi se samozřejmě ochočí, poznávají nás, mě i kamaráda, protože je chodíme pravidelně krmit. Když nejsou v říji, přijdou si jeleni vzít z ruky rohlík, je tu pár mlounů. Ale teď jsou tak nabušení adrenalinem, že nepřijdou. Člověka nenapadnou, to ne, ale mají zkrátka jiný zájem. Jelen, který je tady šéf,



nekompromisně odpálí všechny soky a pečlivě si hlídá laně. Dokud může. Ten současný je trofejně až tak čtvrtý v řadě, ale aby zůstal šéfem, to záleží i na dalších aspektech. Málo teď žere, protože brání laně před soky a nemá čas. Musí laně – po myslivecku řečeno „pokládat“ – a tedy oplodnit. Takže když vidíte ten početný harém, má opravdu co dělat. Jelen je schopný v době říje ztratit až třetinu své váhy, takže zeslábně a pak na něj většinou může nastoupit další jelen v pořadí, a vyvíhnout se na jeho místo. Tady jsou tři, kteří jsou jeho soky, a ti jsou v tuto dobu vyhnáni mezi slabší. Záleží hlavně na fyzické síle a agresivitě vedoucího jelena, takže to nemusí být ten nejhezčí trofejový, ale je tam ta síla, zastrašení, sebevědomí, všechno, co může v zápase o laně uplatnit.

Húúúúúúúú, búúúúúúúú, dodává k tomu ten, který je tedy v tuto chvíli respektován jako nejsilnější.

Ríká se, že i když je vůdce stáda jen jeden jelen, přece jen se „dělání koloušků“ účastní jeleni, kteří „přemluví“ laňku někde za keříčkem...

To je sice pravda, ale u nás v obůrce to přece jen není tak jednoduché jako v méně přehledné volné honitbě. Tady si to hlavní jelen dokáže ohlídat. Silný hlavní jelen nejraději honí mladé jelínky, vypráská ze stáda špičáky, aby jim ukázal a podpořil své ego. Kdežto s těmi silnějšími sobě rovnými jeleny nejradši jen tak naznačují, vytahují se – oba soupeři totiž vědí, že z boje mohou vyvážnout špatně, že může jít o těžké zranění nebo o život.

Když už se do sebe pustí a koukáte na to, je to silný zážitek a je to o strach. Nic s tím nenaděláte, musíte je nechat, ale už se mi tady tři propíchli. Jednou mi zabili muflona, tím, jak jsou rozvášnění, neberou ohled. Připletl se mezi ně a dopltil na to. Většinou ale slabší naznačí, že tedy radši nic, a klidí se stranou. V tom jsou féroví, že v tu chvíli ten nadřazený nezaútočí a nedecimuje poraženého soka, jak to někdy dělají lidé.

Jaká je porodní úspěšnost, kolik laní přivede na svět děťátka?

Letos jsme měli 23 kolouchů, prakticky se počítá koeficient 0,8 přírůstku na laň, počítáno z hospodářského pohledu. Což je docela vysoké číslo. Málokdy má laň dvojčata, i když i takové mámy tady máme. Většinou rodí dvojčata spíše muflonky nebo kozy.

Jeleni mají dobrou fyzickou, a to i u nás, kde mají omezený prostor. Když jsem jednou pustil našeho psa a on jednoho z jelenů honil, rozhodně mu nestačil. Byl celý udýchaný, drny za ním litaly, ale jelen jen tak v klidu vyklusával. Je to obdivuhodné, když si uvědomíte, jaký velký kolos ten jelen je. A když prchá tryskem lesem, že se nezachytí za parohy mezi stromy. On při běhu téměř položí hlavu na hřbet, velké rozpětí parohů složí podél šíje, takže parohy se přimknou k tělu a on takhle běží a proplétá se lesem, houštím nebo mlazinou tryskem a letí jako šíp.

Mohl by jelen psovi ublížit?

Mohlo by se stát. Dokonce ani laně nejsou tak něžné jak se jeví.

Jednou se náš pes potuloval v oploceném prostoru obůrky, byl až nahoře u stromů a koukám, laně mají slechy sklopené dopředu – to vždycky poznáte, že se něco děje. A najednou ta první se rozešla a ostatní za ní a pak už běžely... pes to zpozoroval na poslední chvíli, ale naštěstí začal utíkat a běžel podél plotu k nám. A to měl štěstí, protože kdyby ho dokázaly obklíčit na volném prostranství, tak by ho udupaly.

Chápu, že váš koníček je úžasný relax. Pozorovat tu zvěř je nádherné.

Pravda je, že nás to za těch deset let ještě nepřestalo bavit. Ale té práce okolo... ono se to nezdá, ale musíte pravidelně krmit, uchovávat v pořádku 2,5 km plotu, aby zvěř neutekla, pokud chcete zachovat stromy uvnitř oplocení, musíte je pečlivě zabezpečit. Ve velkých oborách, jako je například Poněšická, ta má asi 1600 hektarů a zvěře je tam tak akorát, nepáchají velké škody, protože stromů je tam tolik, že je zvěř nemůže všechny poničit. Ale tady je 100 kusů na 11 hektarech...

Kontrolujete zdravotní stav zvěře?

Mám kamarády veterináře, takže ano, občas se na ně podívají. Ale většinou to vidím sám, když nějaký kus nevypadá dobře a oddělí se od stáda. Tak to totiž funguje, nemocné jedince stádo vydělí stranou, aby ochránili většinu v případě nakažlivé nemoci.

Stav zvěře se musí udržovat na určitém počtu, jinak by přírůstky rostly aritmetickou řadou, což s sebou nese další problémy. Stádo by zesláblo, víc by inklinovalo k onemocněním, tady je uživnost ideálně pro 90 zvířat, i když veterinární správou máme povolen počet až 150 jedinců.

Laně našlapují jako baletky, pozornost je upřená na návštěvu, zvědavě si nás prohlízejí a strhávají ušima tak něžně, že to vypadá jako by jimi povíval vánek. Fotograf se přiblížil k laním a užívá si jejich náležitě pozornosti. Tolik děvčat najednou na něj ještě nikdy neupíralo svá hluboká laní kukadla.

Však sem za pěknými fotografiemi jezdí fotografi všichni, i ti zvůčňých jmen.

Zvládáte chov se svými vědomostmi sám?

Myslivost provozuju od roku 1984, jeleny jsem lovil, takže tuším, o čem to je. Teď nás spíš baví se na zvěř dívat, kochat se nádhernými projevy jejich života, než sedět na posedu a čekat, co ulovíte. Podívejte se, jak pěkná je tahle laň vpředu, takové myslivci říkají dobrá – má všechno, co má mít, krásná, kvalitní, některé laně jsou opravdu nádherné.

Všimněte si, že stádo si od nás drží stále stejný odstup, když se k nim přibližujeme. Sice kontrolují, jestli zrovna nevybalujeme suché pečivo či jiné dobroty... Ale stejně tak jsou ostražití a ve chvíli, kdy by někdo vzal do ruky cosi ve tvaru klacku,

vytuší, že to může být zbraň a půjde o život a dají se na útěk. Nebezpečí znají.

Ve chvíli, kdy zabručí motor, vědí, že se jim veze večere... Sypké krmivo sype pan Josef rovně do řádku na zem, všichni se hezky roztoupí a pochutnávají si v řadě vedle sebe, tělo na tělo. Nedochází k pranicím a všichni mají šanci se najíst. Rychlým krokem přicházejí i mufloni, přibližují se i ti vypráskaní jeleni, vyhnání po dobu říje na „okraj společnosti“, přece jen chuť na zrno je velká.

Když jsme sypali do krmítek, každé obsadil velký jelen, třikrát se ohnal parohy a vyjedl si korýtko sám, vysvětluje pan doktor. V tuto chvíli mají krásnou srst, některé laně už ale přebarvují, přes léto jsou do červená a pak v zimě do šeda. Podle přebarvování se pozná i věk zvířete. Ti, co začnou se změnou barvy na zimní srst dřív, jsou starší. Jako zimomřivější babyčky a dědečkové, také dřív vytáhnou zimní kabát z šatníku než mladí.

Denně sežerou tak 50 kg obilí a kukuřice, pomalíčku už začneme přidávat seno, jako pamlsek teď dostávají kaštiny. Tráva je letos v říjnu pořád ještě zelená, zatím nebyly ranní mrazíky takové, aby zešedla a zvadla. Zrovna jsem na to téma mluvil s lesním inženýrem, pomáhá mi tady radami, jak osadit stromy a jak je před zvěří ochránit. Diskutovali jsme o suchu, a říkal, že už pozoruje, jak se příroda dokáže ochránit, adaptuje se na suchu. Na stromech zůstává větší díl zelených listů, stromy je drží do poslední chvíle.

Kdy je v obůrce víc práce? V zimě s krmením?

Nedá se říct, staráme se průběžně. Ta zvěř má fyziologii nastavenou tak, že žere v létě víc. V zimě, když to řeknu lidově, se jim jakoby scvrknou žaludky a oni přijímají o třetinu potravy méně – ale o to víc se musí právě „nafutrovat“ teď na podzim, aby měli z čeho přežít zimu.

A co laně, ty se mezi sebou neperou?

Když si potřebují něco mezi sebou vyříkat laně, postaví se na zadní a kopou se předními běhy, takže taky to není zcela mírumilovné dohadování.

Shazování parohů u jelenů je každoroční proces, v únoru, březnu jim spadnou z hlavy a do srpna jim zase narostou větší než ty předešlé. V kosti paroží nejsou žádné cévy, takže výživa přichází zvenku. Proto jsou obrostlé jakoby sametem, říká se mu lýčí a parohy jsou právě přes něj vyživované. Každý rok si jelen vyrobí obrovské parohy a jeho krční páteř má opravdu co nést.

Parohy jedné vývojové řady, od jediného jelena nám pan primář také ukáže. Chybí v něm špice z roku, kdy byl jelínek špičák, ale další rozvinutější paroží už na sebe krásně navazuje. V prvním roce kolouch, v dalším špičák, a pak už třetí až devátý rok. Krásné paroží.

Pokud potězkáte, je to opravdu těžký materiál – kost. Příroda je tak chytrá, že shoz proběhne jednoduše. Parohy drží na tzv. pučnici. Jsou to dva kostní výrůstky na lebce jelena, se kterými je paroží pevně srostlé. Když přijde ten správný čas,

jedna vrstva buněk se změní a odumře a díky tomu odpadne paroží bezbolestně z hlavy. Je legrační pozorovat jelena právě v té chvíli – náhle se zarazí v běhu a buch, spadne mu jeden paroh. A jelen stojí, kouká do nebe a zjevně přemýšlí, co se stalo a jak se má vyrovnat s náhlou nerovnováhou na své hlavě. Většinou pak v odstupu jednoho až tří dnů odpadne i druhý.

Takže při vši účtě a bez legrace, pánové, nosit parohy není nic jednoduchého. Dá se jednoduše ztotožnit, komu shozené parohy patří?

Není to až tak těžké, opravdu mají podobnou linii a ty parohy jsou si každým rokem podobné. Když už začíná jelen stárnout, začíná třeba ubývat výsad nebo dosáhnou někdy i bizarních tvarů paroží, což je zase pro myslivce rarita, která se cení. Hlavní roli při správné výživě parohů hraje vápník a fosfor, při převaze jednoho prvku se stanou parohy křehčí, lomivější, nebo dojde k deformacím. Ve volné přírodě jeleni sami vědí, čím se krmit, aby to bylo správně.

O jídlo se právě pokopaly dvě laňky. Ale když se všichni nabaští, nastane klid a mír, stádo se rozejde a odpočívá. Ale začne se ozývat húam, húam – kníkání kolouchů, kteří si hledají své maminky, ztracené v boji o zrno...

Stádo se napucne jádrem a pak ještě přikousne travičku, má tady k relaxaci krásná místa mezi vzrostlými stromy. Každý strom je chráněný plůtkem ze dřeva, mladé stromky v oplocenkách. I tady si brousil na stromy kusadla brouk, ale stihli ho hned v počátku odstranit. Podél plotu směrem ke vsi jsou nasázeny kaštiny a jabloně, aby jelínkům a laním dobroty padaly přímo pod nos.

V obůrce jsou i posedy, odkud můžete sledovat přímý přenos života v přírodě. Zvěř tady má lesík k úkrytu, louku se šťavnatou trávou a pěkný výhled do kraje. Z horní části pastviny je krásný pohled na vesnici, na obzoru zarámovaný nádhernou alejí letitých stromů směrem ke Kostelci. Kopce u Radonic už dělí kraj na rozvodí mezi Vltavou a Lužnicí.

Druhá štace večerního krmení jsou kozy bezoárové, k jejichž ohradě jsme se obloukem vrátili. Když vidí, že jede auto a veze dobroty, už běží kozičky ke svým krmítkům. Dobře vědí, co přijde.

Kozlové, a zřejmě i kozičky intenzivně voní. Dostanou zasypano do korytek a už jsou celé natěšené. Poblíž „jidelny“ stojí i odchytové zřízení. Když je potřeba, nalákají se tam na krmení, zavrou, a je možné jim upravit spárky, které jim přerůstají, jedna po druhé tak projdou pedikúrou.

Kozičky tady mají svůj domeček, salaš, kde se v zimě ohřívají, aby nebyly vystaveny nejhorším mrazům. Když se všechny sejdou a prostor si zadýchají, mají tam teplo. Důležité je to v době brzkých porodů, kdy mohou novorozená kůzlátka prostydnout a zemřít. Rodí se koncem ledna a v únoru, a když vyjde špatné počasí, mráz pod minus deset stupňů, nebo vlhko a zima, můžou na to doplatit.

V době naší návštěvy je jedna z koziček říjná, takže je pod neustálým dohledem kozlů.

I když jsou kozičky a kozlíci roztomilí a mírumilovně vyhlížející, pan primář potvrzuje, že vlézt k nim do ohrady je velmi nebezpečné. V rohách mají takovou sílu, že by dokázali zabít. Ve chvílích, kdy jsou říjní, nebo mají strach, jsou silní víc, než si myslíme. Váha kolem 60 kilo udělá také své, a síla úderu jejich úctyhodných trofejí je pro nás nepředstavitelná. Dva nejsilnější kozlové jsou bujni a bum!, jeden z nich právě demonstrativně udeří do dřevěné ohrady – pěkná rána! Zřejmě se nerad fotografuje, zvlášť teď, když je vedle něj vábivá kozička. Zdá se, že rozmnožovací pud je opravdu silnější než koryto plné zrní...

Sex je sex a je možné při něm shlédnout i veselé scénky.

A tak se dozvídáme ještě jednu peprnou historku ze života místních muflonů. To takhle nahaněli mufloni jednu půvabnou muflonku a dalo jim to práci, pořád se tak běhalo a honilo a kráska pořád unikala všem silným pánům ze stáda... Až se to nakonec povedlo, obstoupili ji těsně kolem dokola, aby už netýkává slečna neměla úniku. A v tom se to stalo! Okolo nich pořád pobíhal a přicmrdoval takový malý roční čertík, pubertální sameček muflon. A ten hop, vyskočil, po hřbetech

zkoprněných statných beranů přeběhl až k samici a šup – zkrátka užil si první. Ostatní na to koukali – jak berani. Necháпали, jak se to stalo, a to ani netušili, že se jim chovatelé zpovzdálí smějí.

Na zbylá zrníčka po večerním hodování se vybatolí paběrkovat z rybníčka pár divokých kačenek a nedělní pohoda jedné malé obůrky je završena.

Nastane zima, ale v obůrce nebude tak krutá. Jídlo i péče je zajištěna. A jaro? Jaro bude krásné. Ještě v předjaří kladou mláďata kozy bezoárové, v průběhu dubna muflonky a v květnu pak je možné pozorovat laně a nádherné koloušky, jedny z nejkrásnějších mláďat lesa. V období mláďat leží kolouši ukrytí na různých místech, v sitině, v trávě, pod keřem. Ani se nehnou, tak jak jim velí matka Příroda, spíš byste na ně šlápli. V tu dobu raději v obůrce nejezdí krmit autem, aby se nestalo neštěstí.

Na osazenstvo obůrky se občas přijdou podívat děti ze školy či školky, místní, kteří vědí, kdy se odehrává krmení, nebo si kolemjdoucí dělají selfičko s jeleny a krmí je přitom suchými rohlíky. Když nejsou v říji, tak se ti mlsouni lísají, jelen Ondra je prý největší nenažranec, ten běží, div se nepřerazí. Je jediný, který dostal jméno. A proto má zajištěn dlouhý život...





Pamětní deska na hotelu Podhrad

Jak jsme již informovali v říjnovém Hlubockém zpravodaji, doposud neznámá kauza odboje v hotelu Podhrad z doby po únoru 1948 zaujala místní občany i zastupitele a radu města. Starosta Tomáš Jirsa obdržel dopis z Ústavu pro studium totalitních režimů. Jedná se o umístění pamětní desky na dům.

Vážený pane senátore,
píši Vám ve věci pamětní desky pana Bohuslava Vondráška, který byl na konci čtyřicátých let minulého století hoteliérem v Hluboké nad Vltavou a po zatčení StB byl odsouzen v procesu se skupinou Nigrín a spol. Doplňuji, že spolu s ním byla zatčena i jeho paní Bedřiška Vondrášková. Oba byli zatčeni 27. 3. 1949 a měli dvě děti, Jaromíra a Marii.

Bohumil Vondrášek se aktivně zapojil do převaděčské organizace, kterou StB posléze označila jako Nigrín a spol. Osoby, které měly uprchnout za hranice, šly všechny přes jeho hotel Podhrad, který sloužil jako kontaktní místo. Některé osoby na hotelu před svým odchodem do zahraničí přespaly. Vondrášek uprchlíky údajně vozil vlastním vozem k loveckému zámku na Hluboké, kde je předával poručíku Hrneckovi (do svého útoku byl okresním velitelem SNB v Českých Budějovicích) a dalším, kteří již zajistili jejich cestu dál přes hranice (např. rodina konzula Slavička, rodina plukovníka Kučery z Českých Budějovic, a další). Mezi jinými u sebe ukrýval i kurýry, kteří pracovali pro zahraniční protikomunistický odboj (Leopold Hájíček z Českých Budějovic), ty zavezl přímo až na Kvildu a údajně u sebe přechovával i vysílačku.

Jeho paní byla obviněna, že o všem, co dělal její manžel, věděla a všechny uvedené osoby obsluhovala.

V procesu, který se konal před Státním soudem v Praze ve dnech 24. – 30. 6. 1949 (celkem 62 obžalovaných) byl Bohumil Vondrášek dne 30. 6. 1949 odsouzen na 12 let odnětí svobody, jeho žena byla obvinění zproštěna.

Bohuslav Vondrášek se narodil 20. 10. 1910 v Třeboni jako syn řezníka a uzenáře. Původně sladovnický vaříč, pracoval až do prosince 1938 v pivovaru v Lounech, poté od otce převzal restauraci na Hluboké. Byl majitelem hotelu a před zatčením bydlel v Hluboké nad Vltavou, VI. Náměstí č. 29.

Bedřiška Vondrášková, roz. Slavičková se narodila 8. 2. 1910 v Lásenici v rolnické rodině. V roce 1939 se vdala za Bohuslava Vondráška.

Případ Nigrín a spol. je velice rozsáhlý a figuruje v něm řada osob z jižních Čech, především pak z Česobudějovicka. Budete-li mít zájem, velice rád Vás s případem seznámím podrobněji, případně pomohu s pamětní deskou. Rád bych Vás také upozornil, že manželé Vondráškoví nebyli jedinými obyvateli Hluboké nad Vltavou, kteří byli v padesátých letech odsouzeni za tzv. protistátní činnost.

Jaroslav Beneš, nar. 22. 12. 1913, pocházel z rodiny živnostníka. Jeho otec vlastnil v Hluboké koncesovanou osobní a nákladní autodopravu a syn u něho až do roku 1950, kdy byla Benešova starší živnost odebrána, pracoval jako řidič.

Za pomáhání kurýrům Janu Maškovi a Jaroslavu Kaskovi byl krajským soudem v Českých Budějovicích dne 19. 2. 1954 odsouzen na 7 let.

Libor Svoboda, Ústav pro studium totalitních režimů, Praha

Dobročinná sbírka



Paměť národa – vlčí máky jako symbol válečných veteránů
Sbírka je organizovaná organizací Paměť národa a výtěžek jde na natáčení paměti válečných veteránů, příslušníků třetího odboje a hrdinů 20. století. Probíhat bude v období od 1. do 14. listopadu, v kinech, muzeích,

kavárnách, knihovnách, obchodech a dalších místech po celé ČR. Studenti chodí s pouliční sbírkou.

Jedná se o samoobslužnou kasičku – pokladničku, kterou najdete v Knize Olgy Trčkové na Hluboké a v hostinci v Bavorovicích. Pomozte i Vy dobré věci...

Chcete nám pomoci v budování sbírky Paměť národa? Staňte se členem Klubu přátel za organizátory:

Ing. Zuzana Kubánková, regionální koordinátorka sbírky

Paměť národa Jihočeský kraj, 775 028 588

e-mail zuzana.kubanova@postbellum.cz

www.postbellum.cz; www.pametnaroda.cz; www.pribehynasichsousedu.cz



**11. listopadu
Den válečných veteránů**



Pamětní plaketa Péče o válečné hroby

Ministerstvo obrany České republiky uděluje Pamětní plaketu Péče o válečné hroby Městu Hluboká nad Vltavou za příkladné uchování památky štábního praporečka in memoriam Kamila Beneše 1990-2018.

v Praze 2. října 2019

Ceník nájmu za hrobová místa – schváleno Radou města v červnu 2019

urnové místo (do 1 m²) 500 Kč
hrobka (za každý i započatý m²) 600 Kč
jednoduchý hrob (do 2 m²) 1000 Kč
dvojhrob (do 4 m²) 2000 Kč
urnové místo KO/PU (do 1 m²) 300 Kč
hrobka KO/PU (za každý i započatý m²) 400 Kč
jednoduchý hrob KO/PU (do 2 m²) 500 Kč
dvojhrob KO/PU (do 4 m²) 1000 Kč
dvojhrobka (za každý i započatý m²) 600 Kč
urnové místo 80x100 cm – nová část 2000 Kč

SOKOL SPOLU V POHYBU

Naše jednota se prostřednictvím oddílu FiLi a plážového volejbalu účastnila celorepublikového projektu Sokol v pohybu. Probíhal v týdnu od 16. do 22. září 2019 na mnoha místech naší země. Společné téma bylo otestování fyzické zdatnosti u sokolské i nesokolské veřejnosti.

V kategorii žactva, dorostu a dospělých byly využity disciplíny z Tyršova odznaku zdatnosti, který mapuje celkovou kondici a jednotlivé dovednosti ve všech oblastech pohybových aktivit. Každý účastník měl tzv. osobní

kartu, kde byly zaznamenány výkony, posléze obdržel na památku diplom a náramek.

Žákyně volejbalistky byly otestovány v 6 disciplínách: leh – sed, skok daleký z místa, člunkový běh, sestava s tyčí, stoj – vzpor dřepmo – vzpor ležmo – vzpor dřepmo – stoj (tzv. „angličáky“) a celostní motorický test. Nyní probíhá dotestování nových členů. Závěrečné vyhodnocení spojené s předáním cen třem nejlepším se uskutečnilo v sokolovně v říjnu.

Památný den sokolstva



8. října bylo zvoleno jako připomínka tragických událostí v roce 1941, kdy byla výnosem zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha Česká obec sokolská rozpuštěna a byla zahájena vlna drastických represí sokolských činovníků.

„Památný den sokolstva ale není věnován pouze obětem boje za znovunabytí svobody a samostatnosti československého státu v době nacistické okupace a 2. světové války. Je poctou všem členům a členkám Sokola, kteří v téměř 160leté existenci našeho spolku položili své životy za svobodu a demokracii,“ řekla ve svém projevu v Praze na pietním shromáždění starostka ČOS sestra Hana Moučková.

Na Hluboké jsme v sobotu společně vyráběli lodičky, zastavili se cestou k řece u lípy svobody a vzpomínali na loňské vysazení. U Vltavy jsme připomněli naše statečné předky a vypustili lodičky směrem ku Praze.

Cvičení pro děti 3 - 6 let

V letošním školním roce se na cvičení pro děti sešlo hodně malých nováčků. Hravou formou rozvíjejí své pohybové dovednosti a učí se fungovat v novém prostředí a novém kolektivu. Na své si přijdou také rodiče, kterým nevadí občas se v hodině zapojit do hry a spolupracovat s dítětem. Ráda bych, aby děti v tomto věku nevnímaly pohyb jako něco namáhavého,

nuceného nebo bolavého. Lepší bude, když se na cvičení budou těšit, budou si nové věci rády zkoušet a samy budou chtít obtížné překážky zdolávat nebo se sportovně zlepšovat.

Na čtvrtěčních společných hodinách v sokolovně se na vás těší

Jana Divišová.

Kadetky – vítězky turnaje

Naše kadetky zakončily sezonu velmi úspěšně. Zvítězily na posledním turnaji v Merklíně ve finále nad Kunovicemi 5:1 a obsadily tak celkově 9. místo v soutěži kadetek, kde bylo přihlášeno 24 týmů z celé republiky.

Tento turnaj byl opravdu třešničkou na dortu a odměna za to, jak holky celý rok poctivě trénují. Pro některé z nich to byl i poslední turnaj v lize kadetek, protože přecházejí do juniorek (Kája Dvořáková, Verča Fuková, Eliška Machová, Anežka Nejezchlebová, Sofka Pokorná). V příštím roce budeme opět spolupracovat s Trhovými Svinými v obou kategoriích.

Moc holkám děkuji za výkony, kterými jsme ukázaly soupeři, že na Hluboké softball umíme. Děkuji rodičům, kteří nás celou dobu podporovali a sdíleli s námi slzy i radost.

Těšíme se na další sezonu. Lenka



Kroužky na školách

Jako každým rokem tak i letos otevřel Sokol Hluboká kroužek baseballu v rámci školní družiny. Kroužek se letos týká škol ZŠ Hluboká, ZŠ Vltava a ZŠ Borek. Tréninky na školách probíhají 1x týdně jednu hodinu. Děti zde postupně poznávají baseball formou různých her a cvičení. Jsme rádi, že se dětem kroužek líbí. Každý rok čítáme přes 50 dětí, které mají zájem si baseball vyzkoušet. Na kroužku máme i děti, které chodí už i 4 roky a baseball je stále baví.

Baseballové kroužky vede Martin Mužík, hlubocký hráč a český reprezentant, který letos získal zlatou medaili na Mistrovství Evropy U23 v Praze. Jako asistenti mu pomáhají na ZŠ Vltava Martin Jiránek a Petr Vojta, hlubockí hráči a členové české baseballové akademie, na ZŠ Borek Vojta Vlach, trenér hlubockých U15 a na ZŠ Hluboká Michal Pirgl, jeden z trenérů a zakladatelů hlubockého baseballu.

Hluboční baseballisté odehrají jarní sezónu ve zmodernizovaném areálu za 15 miliónů korun

Martin Mužík, úspěšný odchovanec hlubockého klubu.



Do nové jarní sezóny roku 2020 vstoupí baseballisté Sokola Hluboká se čtyřmi kompletně zrekonstruovanými hřišti a upraveným zázemím. Krytá pálkařská hala umožní její využití i v zimě. Modernizace vyjde na 15 milionů korun.

Proměnou projdou všechna čtyři hřiště – jedno mužské, jedno softballové a dvě mládežnická. „U všech necháme vyměnit povrchy, protože ten současný není propustný. Odbagruje se jílová vrstva a položí se šterk včetně drenáže,“ upřesnil důvod opravy starosta sokola a předseda baseballového klubu David Šťastný. Dojde i na kompletní výměnu oplocení. Ploty nahradí plochy z pedigu, který je pro hráče mnohem měkčí a bezpečnější materiál. Projekt počítá i s výměnou střídaček, přístavbou šaten, kompletní závlahou, drenážním systémem, skladem sportovního vybavení a především s pálkařskou halou. „Hala bude krytá a osvětlená, takže ji budeme moci využívat i v zimě. Počítáme i s přístavbou tribun, rozhodčí a zapisovatelé budou mít nově k dispozici zázemí, kde se budou moci schovat před deštěm,“ přiblížil další novinky David Šťastný.

Přestavba a rekonstrukce sportovišť ve Sportovně relaxačním areálu

Hluboká, kde baseballový oddíl hraje zápasy a trénuje, přijde na 15 milionů korun. „Částku ve výši 7,4 milión korun poskytne Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy z dotačního programu, zbylých necelých osm miliónů korun uhradí Město Hluboká,“ popsal financování rozsáhlé modernizace předseda klubu David Šťastný.

Celá rekonstrukce má být hotova do 20. března příštího roku. „Zápasy bychom měli hrát v novém areálu snad v průběhu června. Letošní sezóna skončila a hráči se přesouvají do tělocvičen, kde absolvují svou zimní přípravu,“ upřesnil David Šťastný.

Baseballový a softballový oddíl má v Hluboké nad Vltavou tradici od roku 1994. Za tu dobu prošlo oddílem mnoho hráčů. Nyní sdružuje cca 300 členů od šestiletých dětí až po kategorii mužů a žen, kteří jsou z Hluboké nad Vltavou a okolí. Klub provozuje ještě tři dětské kroužky v základních školách v Českých Budějovicích, na Borku a v Hluboké nad Vltavou.

Hlubocký klub se může pochlubit i úspěšnými odchovanci. Michal Cais se dostal do národního týmu hráčů do 12 let a s tímto týmem si již zapsal několik úspěchů na mistrovstvích světa (na Tchajwanu) i Evropy (v Třebíči). Hlubocká rodačka Karolína Dvořáková v historii jako první softbalistka přešla z hlubockého klubu do národního týmu, kde s národním týmem získala medaili na ME v Záhřebu. Nejúspěšnějším odchovancem klubu je zatím Martin Mužík. V letošním roce nastoupil v národním týmu do 23 let a v srpnu vybojoval na mistrovství Evropy poprvé zlatou medaili. Mužík navíc získal titul nejužitečnějšího hráče mistrovství. Zároveň nastoupil za mužskou reprezentaci na letošním mistrovství Evropy a Olympijské kvalifikaci.

„Rozvoji klubu pomáhá nejen podpora sponzorů, ale hlavně podpora města Hluboká nad Vltavou, Jihočeského kraje a MŠMT, za což jsme jim velice vděční. Bez této finanční podpory si dobré fungování klubu dokážu jen těžko představit,“ dodal předseda klubu David Šťastný.

www.sokol-hluboka.cz

Bowling zdarma – pro děti

Hezký den všem,

po zralé úvaze jsme se rozhodli, že poskytneme všem dětem možnost naučit nebo se zdokonalit v bowlingu.

A proto mohou Vaše děti využívat ve dnech:

pondělí až čtvrtek v čase od 16^o - 17^o hodin bowlingové dráhy a obuv zcela ZDARMA :-)

**BOWLING
HLUBOKÁ**

Podmínky akce:

Určeno dětem od 6 let do 15 let

Nejde o hlídání dětí, budou poučeni o bezpečnosti a bezpečném chování při hře. Telefonická rezervace dráhy předem je NUTNÁ! Počet dětí v jeden den je omezen na 8 dětí. Jde o doplněk pro děti na zlepšení techniky hry. Dle možností se dětem bude věnovat trenér bowlingu. Upozorňujeme na to, že v zimních měsících je velký zájem o pronájem drah. Proto si Bowling Hluboká vyhrazuje právo na zrušení rezervace pro děti v případě větší komerční rezervace, vždy to dá vědět předem sms nebo telefonicky.

**meziprůzkumy | sbírka ajg 1300–2019
umělecká intervence ruben montini
hluboká nad vltavou | zámecká jízdárna**

**mapa světa karla teigeo
10. 11. 2019 – 26. 01. 2020
hluboká nad vltavou | zámecká jízdárna**

**OZVĚNY
ANIFILMU** 2019
15. 10. – 26. 11. 2019

Galerie Mariánská, Pražská třída 1. 370 04 České Budějovice www.anifilm.cz

5. 11. / 18:00 Skromní hrdinové: Krátké filmy studia Ponoc

12. 11. / 18:00 Nenarativní a abstraktní animace

19. 11. / 18:00 Animace pro otrelejší

26. 11. / 18:00 Sederový masochismus

- změna programu vyhrazena - VSTUP ZDARMA

Více na: <https://www.ajg.cz/ozveny-anifilmu/>

Knížecí dvůr – Aktuální výstava:

23. 11. 2019–22. 12. 2019 **VÁNOČNÍ INSPIRACE**

kolektivní výstava kmenových autorů galerie

Pěkný Vánoční dárek si můžete přinést z Adventní neděle v Knížecím dvoře –

24. 11. 2019, 10-16 hodin

ANDĚLSKÁ HLUBOKÁ 2019



Město Hluboká nad Vltavou Vás srdečně zve na připravované akce během adventu na Hluboké. Kromě již tradičních akcí jako je zpívání koled na zámku, Vánoční koncert Záviše a Štědrý den v ZOO připravujeme také bohatý program na hlubockém náměstí.

ADVENTNÍ SOBOTY A NEDĚLE

10.00 – 16.00 Advent na zámku Hluboká – netradičně
vyzdobená kuchyně

6. 12. 2019 – 6. 1. 2020

Vánočně nasvícená ZOO

24. 11. – 22. 12. 2019

Vánoční inspirace v Galerii Knížecí Dvůr (24. 11. 10.00 – 16.00, od
30. 11. o víkendech 12.00 – 16.00)

Neděle 24. 11. 2019

10.00 – 16.00 Tradiční adventní trh v Knížecím Dvoře –
řemeslný trh, občerstvení, hudba

13.30 Jihočeští trubači – lovecké signály – náměstí

14.00 **SVATOHUBERTSKÁ MŠE – v kostele** za doprovodu
Jihočeských trubačů a Chránovského sboru Bohuslav
z Lišova, po bohoslužbě prodej mysliveckých adventních
věnců a hlubockých vánočních oplatek a zvěřinový guláš
u hlubockého pivovaru

15.30 Jihočeští trubači – lovecké fanfáry – náměstí

SOBOTA 30. 11. 2019

Náměstí – pódium

11.00 – 20.00 Trhy a občerstvení

13.00 – 17.00 Reprodukovaná hudba

Alšova jihočeská galerie

10.00 – 16.00 **ALŠOVKA ADVENT**

NEDĚLE 1. 12. 2019

Náměstí – pódium

13.00 Koledy – reprodukována hudba

14.30 Doudlebanek – dětský folklorní soubor

15.30 Bárováček – dětský folklorní soubor

16.30 Mateřská škola Hluboká nad

Vltavou – vánoční koledy

17.00 **ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU**

17.30 Rozsvícení první svíce na věnci
v kostele

Doprovodný program na náměstí:

11.00 – 19.00 Trhy a občerstvení

13.00 – 16.00 Andělská dílna pro děti

ÚTERÝ 3. 12. 2019

16.00 – 17.30 Mateřské centrum –
tvořivé vánoční dílny – Sokolovna
(vchod zezadu)

ÚTERÝ 10. 12. 2019

16.00 – 17.30 Mateřské centrum –
tvořivé vánoční dílny – Sokolovna
(vchod zezadu)

STŘEDA 11. 12. 2019

18.00 Česko zpívá koledy – Záměstí

SOBOTA 7. 12. 2019

Náměstí – pódium

13.00 Koledy – reprodukována hudba

14.00 Orchestr Péro za kloboukem

15.45 Folklorní soubor Bystřina

17.00 Kapela Globus

18.00 Kapela Globus

Doprovodný program na náměstí:

11.00 – 19.00 Trhy a občerstvení

Zimní stadion

15.30 – 17.00 **ANDĚLSKÉ BRUSLENÍ
S MIKULÁŠSKOU NADÍLKOU**

Alšova jihočeská galerie

10.00 – 16.00 **ALŠOVKA ADVENT**

SOBOTA 14. 12. 2019

Náměstí – pódium

13.00 Koledy – reprodukována hudba

14.00 Já to jsem – Vánoční příběh
(loutkové divadlo)

15.00 Kateřina Malíková – klavírní vystoupení

16.00 Slavíček z Hluboké – pěvecký sbor ZŠ

17.00 **ANDĚLSKÝ PRŮVOD** – po Masarykově ulici
Betlémské světlo – v kostele

17.40 KS Alta – Andělské představení
Doprovodný program na náměstí:

11.00 – 19.00 Trhy a občerstvení

13.00 – 16.00 Andělská dílna pro děti

Alšova jihočeská galerie

10.00 – 16.00 **ALŠOVKA ADVENT**

NEDĚLE 15. 12. 2019

Alšova jihočeská galerie

14.00 a 16.00 Vánoční koncert – Ženský pěvecký sbor Záviš

Lovecký zámek – NZM Ohrada

14.00 – 18.00 Advent na Loveckém zámku Ohrada – tvořivé dílny, zdobení vánočního stromku, předvánoční atmosféra

SOBOTA 21. 12. 2019

Náměstí – pódium

13.00 Koledy – reprodukováná hudba
14.00 Adéla Jonášová a Oldřich Bohadlo – hudební vystoupení
16.00 Kapela MP3
18.00 Kapela Melodikum
19.00 Kapela Melodikum

Doprovodný program na náměstí:

11.00 – 19.00 Trhy a občerstvení

Alšova jihočeská galerie

10.00 – 16.00 ALŠOVKA ADVENT

NEDĚLE 22. 12. 2019

Alšova jihočeská galerie

19.30 Česká mše vánoční – J. J. Ryba – Hej mistře

ÚTERÝ 24. 12. 2019

10.00 – 15.00 Štědrý den v ZOO Hluboká
od 13.00 Zpívání koled na zámku – hlavní sál AJG

PONDĚLÍ 30. 12. 2019

LH Parkhotel Hluboká

16.00 Anděl Páně 2 – venkovní promítání s občerstvením

ADVENT A VÁNOCE V KOSTELE

Neděle 1. 12. 2019

9.00 První adventní mše sv. s žehnáním adventních věnců
Další nedělní bohoslužby 8., 15., 21. 12. v 9.00 hodin

STAROČESKÉ RORÁTY

Středa 4. a 11. 12. 2019

6.00 Staročeská rorátní mše při svíčkách

Úterý 24. 12. 2019

15.30 Společné zpívání koled v Purkarci
16.00 Štědrovečerní mše svatá v Purkarci

20.30 Společné zpívání koled na Hluboké
21.00 Půlnoční mše svatá na Hluboké

Středa 25. 12. 2019

9.00 Mše svatá na Boží hod Vánoční

Středa 1. 1. 2020

17.00 Mše svatá za požehnání pro nový rok

24. 11. – 30. 12. 2019

bude kostel otevřen pro veřejnost (14.00 – 16.00)

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Podrobnější a finální program bude distribuován do Vašich schránek během listopadu.

Děkujeme Skupině ČEZ za partnerství v rámci programu Oranžový rok 2019.



SKUPINA ČEZ

NEJLEVNĚJŠÍ PALIVOVÉ DŘÍVÍ

palivové dřevo (cena bez 15 % DPH):

druh dřeva	neštípané (2m)	štípané (33cm)
borovice, smrk (suché)	400 Kč/prm	650 Kč/sprm
bříza	800 Kč/prm	950 Kč/sprm
dub	850 Kč/prm	1000 Kč/sprm
olše	500 Kč/prm	

NÁKUP A PRODEJ LESNÍCH POZEMKŮ

Chcete znát cenu Vašeho lesa? Tržní ocenění zdarma.



www.persaltus.cz
+420 605 512 451



Hledá se vánoční strom

Přípravy adventního programu Andělská Hluboká jsou v plném proudu. Je také nejvyšší čas pro výběr vánočního stromu pro naše město, který rozsvítíme první adventní neděli 1. 12. 2019 na hlubockém náměstí. Dovolujeme si oslovit majitele, kteří zvažují z opodstatněných důvodů kácení vzrostlého symetrického jehličnanu, aby nás kontaktovali na jozova@hluboka.cz, nebo na telefonním čísle 774 22 50 63

Děkujeme

Váš MÚ Hluboká nad Vltavou

Záviš vyjel do Vodňan



Proč do Vodňan? Letos o prázdninách nás oslovil pěvecký sbor Regina – právě z Vodňan.

Pořádají každoročně Festival pěveckých sborů Zdeňky Zárubové. Letos to byl již desátý ročník a právě na tento jubilejní jsme byly pozvány. A tak jsme v sobotu 19. října 2019 vyjely do nedalekého města Vodňany.

Kromě nás na festivalu vystoupily ještě čtyři sbory. Dětský pěvecký sbor Hvězdička, ve kterém zpívaly děti z Vodňan, a také děti z Bechyně. Předvedly krásné a milé vystoupení.

Bylo vidět, že paní sbormistryně děti pro zpěv dokáže nadchnout. A ještě každého sólistu pochválila a odměnila pusinkou na čelo.

Potom nastoupil smíšený sbor Canzona z Českých Budějovic. Tento sbor je složen ze zpěváků, kteří dříve zpívali jako děti ve sboru Canzoneta. Někteří jsou již i členové Jihočeského divadla. Zase jsme slyšeli krásné vystoupení.

A pak už jsme byly na řadě my. Ženy z Hluboké – Záviš. Zazpívaly jsme 5 skladeb. Na úvod lidovou Na Hlubokou je cestička – aby diváci věděli, odkud jsme. Následovaly skladby Děvče z Moravy od Bohuslava Martinů, My cizinou jsme bloudili z opery Jakobín od Antonína Dvořáka, Zvonky štěstí jako pocta Karlu Gottovi. Píseň Zvonky štěstí odměnilo publikum velkým potleskem a ten až do konce našeho vystoupení neustal. Při

skladbě R. Piskáčka Ty české panenky se dostalo publikum do varu a po poslední skladbě od Bedřicha Smetany – Sbor venkovanů z opery Prodaná nevěsta zněl zaplněným sálem vodňanského kulturního domu bouřlivý potlesk. Byly jsme opravdu spokojené a pyšné. Záviš se opět předvedl v plném lesku.

Po nás vystoupil místní sbor Regina organizující celý festival. Předvedly nádherné vystoupení včetně nacvičené choreografie, a jejich výkon byl odměněn dlouhým potleskem. Domácí půda je vždy přínosem. Ale děvčata si tuto odměnu bezpochyby plně zasloužila.

Dalším sborem byl smíšený sbor Novita ze Soběslavi. Ti se představili osmi písněmi. Zpívali a capella, a i když jich bylo pouze dvanáct, zpívali krásně a s nadšením.

Závěrečná píseň patřila místnímu sboru Regina. Píseň o životě. Jak je to někdy krásné, a také o tom, že do života přicházejí i těžké chvíle. Píseň od Hany Zagorové „Jinak to nejde“.

Celý festival byl zakončen rautem, na který byly pozvány všechny sbory. Ženy ze sboru Regina se opravdu vytáhly. Raut byl velkolepý, skvělý, výborný. Přes saláty, řízečky, sladkosti všeho druhu, slanečného pečiva atd. až po nápoje. Všechno na veliké úrovni. Děvčatům patří opravdový dík!!!

Desátý jubilejní festival se opravdu povedl. Byla tam krásná, příjemná a uvolněná atmosféra. Nikdo nebyl nervózní, nikdo se nebál a ani drobné chybičky nikoho nerozhodily. Všechny jsme si to opravdu užily. Potkaly jsme mnoho nových přátel a doufáme, že se zase někdy při takovém krásném akci potkáme.

PS: Abych nezapomněla – kdo neví, že ve Vodňanech mají galerii, udělejte si čas a jeďte se tam podívat. Mají úžasnou paní průvodkyni, která nás nadchla tak, že se tam ještě někdy vrátíme. Určitě nám nestačila říci vše.

A ještě připomínám, že se již na Vás těšíme na vánočním koncertu, který se uskuteční 15. prosince 2019 v AJG.

Jarka Šindelářová

Výlet s baráčky je už tradičně příjemnou záležitostí



Tentokrát jsme se společně vydali autobusem takřka „za humna,“ do Nových Hradů a na Žumberk. I když je jejich historie povšechně známá, byl to od organizátorky výletu, rychtářky hlubockých baráček, tetičky Marie Gabriškové, dobrý nápad.

Střídavě slunečná sobota 19. října nás vedla cestou krásného podzimu. Pohled na velký rybník Žár, vlnící se v barevné záplavě smíšených lesů, měl představu kanadských jezer! Nové Hradky, letos již se sedmsetčtyřicetiletou historií, nás vlídně přivítaly. A hurá na hrad! Mladý průvodce nám sympatickým slovem připomenul dávnou historii hradu, téměř 325 let v majetku rodu Buquoyů. Hodně nás překvapila zmínka o tom, že v hradě nikdy nebyla kamna, ani krby. Šlechta si později postavila novou Rezidenci na novohradském náměstí. Nakonec v letech 1801-1810 zbudovala krásný empírový zámek v horní části města.

Zajímavostí je místní sklářská výroba hyalitového černého a červeného skla, jehož vynálezce byl Jiří Buquoy. Získalo světovou proslulost!

Spokojeni jsme z hradu odcházeli do novohistorické Radnice na oběd.

Potom nás již odvážel autobus do nedalekého Žumberka. Zdejší zajímavá tvrz z 15. století byla renesančně v roce 1600 zařízena tak, že se do jejího opevnění vešla celá vesnice. Po náročné renovaci roku 1977 byla upravena na Památník venkovského lidu.

Naše první kroky vedly do horní velké síně, zcela zaplněné výstavou květin všech druhů, i pěstované zeleniny a ovoce. Z předváděných krás jsme si leccos odváželi domů. Následně jsme, díky znalému průvodci, „prolezli“ celou tvrz. Bylo to časově náročné, ale velmi zajímavé.

Příjemně unaveni, ale v nejlepší náladě, jsme se v pozdním odpoledni vraceli domů. Potvrdil se dobrý výletový „tah“ tetičky Gabriškové, že i v našem blízkém okolí najdeme nové pohledy na skvosty historických památek.

Patří jí za to dík všech spokojených účastníků!

František Kvapil

PANORAMA

BIOGRAF

LISTOPAD 2019

KOMORNÍ SCÉNA

1.	USA/VB – 2019 Dolby Digital	fantasy	(119 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	ZLOBA: KRÁLOVNA VŠEHO ZLEHO Přešlo pět let. Královna černé magie Zloba žije spokojeně na čarovných Blatech... Hrají: ANGELINA JOLIE, ED SKREIN, ELLE FANNING ad. Režie: JOACHIM RÖNNING (ČESKÝ DABING!!!)		
2.	USA – 2019 Dolby Digital	sci-fi/akční	(134 minut) přístupný od 12 let
SOBOTA 19.00 hodin	TERMINÁTOR: TEMNÝ OSUD Sarah Connorová a Terminátor T-800 se vrací... Hrají: LINDA HAMILTON, ARNOLD SCHWARZENEGGER, MACKENZIE DAVIS ad. Režie: TIM MILLER (ČESKÉ TITULKY!!!)		
8.	ČR – 2019 Dolby Digital	komedie/romantický	(105 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	ŽENSKÁ NA VRCHOLU Trochu svérázná svobodná matka Helena odjíždí strávit advent na horách. Hrají: ANNA POLÍVKOVÁ, BOLEK POLÍVKA, MARTIN DEJDAR ad. Režie: LENKA KNY		
9.	ČR – 2019 Dolby Digital	drama	(91 minut) přístupný od 15 let
SOBOTA 19.00 hodin	NÁRODNÍ TŘÍDA Mistři humorný příběh osamělého rváče, který má svou pravdu a rád poučuje své okolí o životě. Hrají: HÝNEK ČERMÁK, KATEŘINA JANEČKOVÁ, JAN ČINA ad. Režie: ŠTĚPÁN ALTRICHTER		
13.	ČSSR – 1965 Dolby Digital	romantický/komedie	(81 minut) přístupný od 12 let
STŘEDA 19.00 hodin FILMOVÝ KLUB	LÁSKY JEDNÉ PLAVOVLÁSKY Kulturní snímek československé kinematografie a druhý celovečerní film M. Formana. Hrají: HANA BREJCHOVÁ, VLADIMÍR PUCHOLT, VLADIMÍR MENŠÍK ad. Režie: MILOŠ FORMAN		
15.	ČR – 2019 Dolby Digital	komedie	(110 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	POSLEDNÍ ARISTOKRATKA Rodilý Newyorčan Frank získá v restituci díky svým šlechtickým předkům dárné rodové sídlo. Hrají: HÝNEK ČERMÁK, TATIANA VILHELMOVÁ, ELIŠKA BALZEROVÁ ad. Režie: JIŘÍ VEJDĚLEK		
16.	ČR – 2019 Dolby Digital	drama/road movie	(85 minut) přístupný od 12 let
SOBOTA 19.00 hodin	STAŘÍCI Dva bývalí političtí vězni ve stařeckém věku se vydávají v obytném voze napříč republikou. Hrají: JIŘÍ SCHMITZER, LADISLAV MRKVIČKA, DUŠAN KAPRÁLIK ad. Režie: MARTIN DUŠEK, ONDŘEJ PROVAZNÍK		
22.	ČR/SR – 2019 Dolby Digital	komedie/drama	(96 minut) přístupný od 12 let
PÁTEK 19.00 hodin	VLASTNÍCI Celovečerní film popisuje schůzi společenství vlastníků jednoho bytového domu. Hrají: VOJTĚCH KOTEK, DAGMAR HAVLOVÁ, JIŘÍ LÁBUS, PAVLA TOMICOVÁ ad. Režie: JIŘÍ HAVELKA		
23.	USA – 2019 Dolby Digital	akční/komedie/horor	(97 minut) přístupný od 15 let
SOBOTA 19.00 hodin	ZOMBIELAND: RÁNA JISTOTY V pokračování projde naše čtveřice zabíjáků komickým zmatkem přes Bílý dům a srdce země. Hrají: JESSE EISENBERG, WOODY HARRELSON, EMMA STONE ad. Režie: RUBEN FLEISCHER (ČESKÉ TITULKY!!!)		

7.	TŘI MUŽI NA ŠPATNÉ ADRESE Divadelní představení – komedie / Divadlo Píkl Prodej vstupenek CB System
čtvrtek 19.00 hodin	
20.	CESTUJEME ... SKOTSKO Slovem a obrazem nás provede Valerie Chromá
středa 17.00 hodin	
24.	TRADIČNÍ ADVENTNÍ TRH 16. ročník tradičních Adventních trhů v Knížecím dvoře Hluboká Vůně blížících se vánoc, lidová řemesla, dobroty na grilu, punč a grog pro zahrátí, živá adventní hudba a ohnivý koš ...
neděle 10-16 hodin	
PŘIPRAVUJEME NA PROSINEC neděle 22. 12. 2019 v 19.30 hodin • sál AJG J.J.Ryba – ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ „Hej mistře“	

DĚTSKÉ PŘEDSTAVENÍ

3.	FR – 2019 Dolby Digital	animovaný/dobrodružný	(90 minut) přístupný
NEDELE 17.00 hodin	WILLY A KOUZELNÁ PLANETA Malý Willy cestuje s rodiči vesmírem. Po nehodě vesmírné lodí je sám... Režie: YARROW CHENEY (ČESKÝ DABING!!!)		
10.	USA – 2019 Dolby Digital	rodinný/dobrodružný	(118 minut) přístupný
NEDELE 17.00 hodin	LVÍ KRÁL Malý lví princ Simba zbožňuje svého otce a připravuje se na svou budoucí vládu... Režie: JON FAVREAU (ČESKÝ DABING!!!)		
17.	RUSKO – 2018 Dolby Digital	animovaný/dobrodružný	(80 minut) přístupný
NEDELE 17.00 hodin	OVEČKY A VLCI: VELIKÁ BITVA Ovečky a vlci se dohodli, že budou žít společně v míru. Podarí se jim to? Režie: VLADIMÍR NIKOLAEV (ČESKÝ DABING!!!)		
28.	SR/ČR/UKRAJINA – 2019 Dolby Digital	drama	(169 minut) přístupný
ČTVRTEK 18.00 hodin !!!POZOR!!!	NABARVENÉ PTÁČE Boj malého chlapce o sama sebe, o svou duši, o svou budoucnost – mezi hrůzou a krutostí... Hrají: PETR KOTLÁR, STELLAN SKARSGÅRD, UDO KIER, HARVEY KEITEL ad. Režie: VÁCLAV MARHOUL		
29.	USA/VB – 2019 Dolby Digital	romantický/komedie	(90 minut) přístupný
PÁTEK 19.00 hodin	LAST CHRISTMAS Vánoční romantická komedie. Hrají: EMILIA CLARKE, HENRY GOLDING, EMMA THOMPSON ad. Režie: PAUL FEIG (ČESKÉ TITULKY!!!)		
30.	ČR – 2019 Dolby Digital	drama/thriller	(127 minut) přístupný od 15 let
SOBOTA 19.00 hodin	AMNESTIE Emotivní thriller přinese na plátna největší vzpouru ve vězeňské historii Československa. Hrají: ANA GEISLEROVÁ, MAREK VAŠUT, JÁN JACKULIAK ad. Režie: JONÁŠ KARÁSEK		

VSTUPENKY MOŽNO RESERVOVAT NEBO ZAKOUPIT V PRACOVNÍ DNY OD 8.00 - 10.00 HODIN, NEBO 1 HODINU PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ, JUŽ OD 20. ŘÍJNA 2019!!!
RESERVOVANÉ VSTUPENKY NUTNO VYZVEDNOUT NEJPOZDĚJI 30 MINUT PŘED ZAČÁTKEM PŘEDSTAVENÍ, POTÉ BUDOU UVOLNĚNY K PRODEJI!

Jihočeské divadlo postaví v Českých Budějovicích prozatímní divadlo

100



Divadelní areál Bouda Naděje pro příštích 100!

Při pohledu do minulosti Jihočeského divadla zjistíme, že jako červená nit se všemi historickými etapami prolíná snaha vybudovat důstojnou divadelní budovu, která od počátku chybí.

Mariánské náměstí je místem, na kterém se již v šedesátých letech minulého století připravovala stavba nového divadla. Při přípravě staveniště došlo dokonce k demolici dvou domů, ale stavba nakonec zahájena nebyla. Mariánské náměstí od té doby neplní dobře svou funkci veřejného prostoru a je pouze nedostavenou „jizvou“ na kráse Českých Budějovic.

Bouda sehrála v historii českého divadla významnou roli. Byla sice provizoriem, ale také se stala silným symbolem naděje pro budoucnost. Předznamenávala nejen vznik Národního divadla, ale české divadelní tradice jako takové. Bouda – jako symbol naděje – si v roce stoletého výročí JD propůjčujeme, abychom mluvili o budoucnosti.

Na prahu druhého století existence Jihočeského divadla se znovu oživila myšlenka na stavbu nové budovy – tentokrát pro divadlo a filharmonii.

Pevně věříme, že jednou bude postavena, aby sloužila především vám divákům a posluchačům – občanům Českých Budějovic, Jihočeského kraje a návštěvníkům, kteří sem přijíždí.

Zveme vás do Boudy na naše představení, na silné příběhy, na naději pro příštích 100!

Lukáš Průdek
ředitel Jihočeského divadla

Hrajeme v Boudě

21. 11.–24. 11. 2019	Dalibor / opera
28. 11.–08. 12. 2019	Zadržitelný vzestup Artura Uie / činohra
12. 12.–15. 12. 2019	Taneční show Inscenační porada / balet
19. 12.–30. 12. 2019	Útěk do Egypta přes Království české / Malé divadlo
31. 12. 2019	Silvestr s Jihočeským divadlem
21. 11. 2019–31. 1. 2020	Maringotka Malého divadla

Vstupenky, další informace a celý program Jihočeského divadla naleznete na: www.jihoceskedivadlo.cz a www.boudajd.cz

Už 100 let spolu s Vámi děláme ze světa lepší místo

Jihočeské divadlo slaví jubilejní 100. sezónu. Za dobu jeho existence navštívilo Jihočeské divadlo více než 6 milionů diváků!

Je jediným profesionálním divadlem s vlastními soubory na území jižních Čech a pro Jihočechy bylo a je divadlem vpravdě národním. Již sto let představují všechny čtyři soubory na pěti scénách to nejlepší z domácího i světového repertoáru. Přestože žádná ze scén, na kterých pro Vás hrajeme, neodpovídá diváckým ani inscenačním požadavkům a nárokům tohoto století, hrajeme s láskou a největším nasazením. My totiž věříme, že stejně tak jako nám, není ani vám divákům lhostejná kultura a kulturnost nás všech. Jsme spolu s Vámi pyšní na České Budějovice jako metropoli regionu a všem nám záleží na tom, aby se i v živém umění mohla směle srovnávat s významnými městy naší republiky. Jižní Čechy jsou jednou z bran do naší země. Chceme být hrdi nejenom na krásnou krajinu a bezpočet památek, ale především prostřednictvím živého umění představovat náš region jako atraktivní, prosperující a vysoce kulturní.

Kromě Divadelního areálu Bouda jsme pro Vás, naše diváky přichystali i řadu dalších novinek. Od května do října jste mohli navštívit jedinečnou interaktivní výstavu ke 100 letům Jihočeského divadla – **Kabinet zázraků** v Jihočeském muzeu. K jubileu připravujeme knižní publikaci **Po stopách Jihočeského divadla**, mapující příběh divadla od samého počátku a která bude k zakoupení na pokladně Jihočeského divadla.

Už 70 let je součástí Jihočeského divadla Malé divadlo profilující se na mladého a dětského diváka. K této příležitosti jsme připravili interaktivní vizuálně-zvukovou instalaci. **Maringotka Malého divadla** prozradí, co se stane, když se spojí genius loci maringotky po loutkářském rodu Kopeckých, loutky Malého divadla a zvuková technologie simulující 3D prostor. Díky této technologii se vždy pouze jeden divák přenesl do zcela světočného světa, v němž zažije divadelní vzpomínky doslova na vlastní kůži.

Oslavy sté sezóny zakončíme na naší letní scéně, **Otáčivém hledišti v Českém Krumlově**. Na léto 2020 pro Vás chystáme dvě novinky. Sezónu zahájíme komedií o cestě do časů slavného renesančního umělce Leonarda da Vinciho, se stejnojmenným názvem **Da Vinci**. Spoluautorem hry a zároveň režisérem je známý filmový a divadelní režisér Petr Zelenka. Druhou novinkou bude opět autorská inscenace, a to z dílny Petra Formana, s názvem **Muž Dvojhvězdy**. Symbolický příběh plný obrazů, atmosféry a divadelních zázraků otevírá nové možnosti, jak rozehrát zámek park a scénu otáčivého hlediště.

Soutěžíme o vstupenky do Jihočeského divadla

1. Kolik představení od každé inscenace odehrajeme v Divadelním areálu Bouda?
2. Pro kolik lidí je instalace v Maringotce Malého divadla?
3. Na kolika scénách hraje Jihočeské divadlo?

Své odpovědi zasílejte do 10. 12. 2019 na: info@jihoceskedivadlo.cz nebo na adresu Jihočeské divadlo, Obchodní oddělení, Dr. Stejskala 424/19, 370 47 České Budějovice. Do předmětu e-mailu či dopisu napište název zpravodaje. Pět výherců, kteří správně odpoví všechny tři otázky, obdrží vstupenky na představení z produkce Jihočeského divadla.

Těšíme se na vás
Vaše Jihočeské divadlo